

Zvaigždė

S A N V A I T I N I S L A I K R A S Z T I S .

Nr. 26

BROOKLYN, N. Y., 1 D. Rugsjucio (August) 1901M.

ENTERED AT THE POST OFFICE AT BROOKLYN, N. Y., AS SECOND-CLASS MATTER, MARCH 11 - 1901.

Metas I

Maistas ar nuodai?

(Tasa.)

Negalėjau nė miegoti nė valgyti, išblizskau ir vaiksčiojau kaip šeszėlis, vis mislindamas kaip visus tuos didžturcius išpjauti ir jų turtus tarp visų padalinti.

Bet jau artinosi adyna mano išganyimo. Dievas, matomai nenorėjo mano pražuvimo ir tame matau sugraudinaneziją manę Jo Apveizdą.

Mano globėjas užtėmijo juog azs labai nikstu ir esu labai neramus, užsudarė tad kartą su manim kambariję ir kaipo tikras tėvas pradėjo manęs klausinėti. Prisipažinau prie visko, papasakojau jam savo nuomones ir mierius. Persigandęs mano globėjas pradėjo tyrinėti iš kur tas viskas ešėsi, o dažinojės juog viskas tas paeina iš knygų, uždraudė man skaityti knygas o liepė vien žiurėti tų knygų kuriose turiu užduotą man lekciją, o teipgi uždraudė man risztis su pirmaisiais mano draugais, išreikšdamas juog už nepaklausimą tuojaus busiu išsvarytas iš „stancijos“. Tas tai buvo pirmutinis žingsnis į mano išganimą. Bet da to neužteko. Nežinau ar kartais nebuciau apleidęs globėjo namų, o persikėlęs ant kitos „stancijos“ nebuciau vėl nuodijasis toms giliai mokytooms knygoms.

Bet atsitiko dar kas daugiau. Delei paszalinų knygų skaitimo apleidau lekcijas ir kada atėjo egzaminas, norint stengiausiai viską iszmokti bet nepajegiau — egzaminu neiszdaviau ir likau ant antro meto toj paczioj kliasoj. Tėvai

tada atsakė nuo mokėjimo už mano mokslą, o azs negalėdamas pats tiek uždirbti idant galėčiau užsilaikyti, turėjau pamesti gimnaziją, mislidamas rašti kitokį užsiėmimą.

Kada apleidau gimnaziją visi mane gundė idant eicčiau į Seminariją, vie nok azs, norint seniau tą mislį turėjau, dabar jau jokio patraukimo nejaučiau. Bet aiskiai to nerodžiau, prieszingai, idant tėvams užganapadaryti, nuvažėvau į Seminariją nuoduodamas juog noriu ir ją įstoti, bet teip pasivėlinau, kad, žinoma, priimtas negalėjau būti. Turėjau tada likti ant kaimo ir laukti ateinancio meto. Ir laukiau, o tas buvo treczia priezaszczia mano sugrizimo prie tikejimo. Tas metas mane išgydė ir tikekit man, kaimas yra geriausia gydimo vieta sergantiems ne tik fiziskai t. y. ant kuno bet ir moraliskai arba ant duszios. Raszau tą iš loeno datyrimo nes *kaimas* manę išgydė. Gyvendamas tarpu kaimiecių, macziau jų tvirtą tikėjimą, macziau juos, išzėjusius iš bažnyczios, ramiai gryžtancius į savo namus, ir tada mislijau sau: Kas tai stotusi, jeigu szitos daugybės žmonių szirdyse užgesintų kas tikėjimo ugnį, o uždegtų ugnį visokių pageidimų, kurie tenai gilumoje tuno! Kas stotusi, jeigu pagal naujausių reformatorių norą, uždaryti visas bažnyczias, ir į vietą Dievo žodžio kuris perima žmogų „iki gyvam kaului“ garsinti jiems kokią ramotą Zoles arba Zapolskos, kuri sujudintų jų visus žemiausius pageidimus.....

Kas tada butų?! Mislijau sau ir szurpuliai manę visą perėmė; akyse

mano stoji paveikslas baisių, nesustabdomų orgijų, surengtų egoizmo sujungto su visokiais pageidimais. Tas dalykas buvo tai kaip szaltas vanduo ant mano įkaitusios galvos. Atvėsau — atsidarė mano akys ir pamacziau juog tokiu keliu eidamas artinuosi prie pragaiszties. Bet nepasibaigė ant to. Gyvendamas ant kaimo pažinau žmones gilaus mokslo ir plataus apsiskaitimo, o vienok, o stebukle!! be jokios puikybės, tvirtai tikinczius į Dievą ir tikrai pildanczius visas kataliko priderystes. Su neapsakoma nuosteba žiurėjau į tuos žmones, ir sz pradžių negalėjau suprasti sz kur tie žmonės atsirado, nes papratęs buvau girdėti nuo „gilių mokslinczių“ raterialistų, buk žmogus toliau matantis nė savo nosies galą, netiki į Dievą ir atmeta visus senoviszkus burtus. „Tarpu išpažintojų seno tikejimo nerasi nė vieno žmogaus sziek tiek apsiszvietusio ir svarstanczio.“ Dabar pamacziau juog tie „mokslincziai“ begėdiszcai melavo ir mane apgaudinėjo, ir tai buvo antras szalto vandens viedras ant mano garuojanccios galvos.

Neilgai laukiau ir treczio. Buvau papratęs nuo savo „mokslinczių“ girdėti juog jie yra teip skaitlingi kad reiskzia visuomenę, tikinczių, gi yra labai mažai ir tie patys isznyks; dabar pamacziau kad ir tas buvo tai begėdisziskas melas nes dabar, budamas ant kaimo, viską prieszingai macziau.

(Toliaus bus.)

In „Zvaigzdes“ spaustuve tuojaus yra reikalingas geras zeceris prie „jobsu“.

„SZVENTOSIOS“ ROSIJOS MISIONIERIAI.

(PAGAL LANSKAJĄ).

(Tąsa).

— Ką mislijate? – prabilo vėl Lupinskis.

— Kaip norints abi pusi sutaikinti – atsakė abejojamas sudžia.

— Sutaikinti? – nusistebėjo prokuratorius, kuris norints ir malonus buvo žmogus, vienok be baimės siuntė į Siberiją ir prie sunkių darbų.

— Negalimas daiktas visus sukimszti į kalinį – pasakė sudžia. – Vienok atsitikimas labai aiskuzs: sukilimas (sauvalia).

— Man rodos, kad kaltas Gvozdziuk, – pasakė Lupinskis, kurs keletą valandų atgal visai kitaip norėjo pasakyti.

— Girdejote. Bet prašom pažvelgti į tą dalyką iš kitos pusės – atsiliepė prokuratorius, norėdamas išteisinti Gvozdziuką, užtatai kad jis buvo augštu pastatytas.

— Ar šaip versis, ar teip, vistiekpat! – suriko rustus Lupinskis, užmiršęs savo atsargumą ir jausdamas, kad širdis tuo labiau nukenčia, kad už Gvozdziuką didžiaus uztaria prokuratorius.

— Juk vis tai tiesa..... Palauk! Turime iš visų pusių prisiziūrėti, norint gerai apsudyti, reik daug klausinėti.

— Tamista sakai: tiesa..... ar nieko geresnio už tiesą nebegalima išgalvoti? – pertraukė prokuratorius kartu galvą kraipydamas. – Ką apie tai pamislys ten, gubernijos mieste?

— Jug tamsta girdėjote kaip čia buvo – kalbėjo Lupinskis, matydamas, kad geru čia ir jis gali pasirodyti.

— Jug čia teip dedas nebe pirmą kartą – prabilo prokuratorius ir pasistebėjęs į paraudonavusį Lupinskį pasakė: – Tamistos mislijate, kad kituos valsčius kitaip?

— Teip, žinoma.....

— Todelgi? – atsiliepė klausdamas sudžia ir pradėjo šluostyti plunksną.

— Man teip rodos – sakė pasiputęs Lupinskis, žiurėdamas pro langą.

— Musų paskyrimas..... išaiškinti, kad atsitiko – atsakė prokuratorius, – o išaiškintime, kaip vien reikiant, pri pažindami Pakalniški pirmuoju pakuročiu.

— O apie vaitą? – paklausė sudžia Lupinskio.

— Tegul žinos komisorius – atsakė juokdamasis Lupinskis, kurs norėjo visiems buti geru.

— Todelgi pirmiausiai Petrą Pakalniškį..... – atsiliepė sudžia.

— Nuvaryti kartu su kitais maištininkais į kalinį – pasakė prokuratorius.

Lupinskis atstisojo.

— Ir teip antai norints musų neramus paskyrimas, vienok atlikome – atsiliepė Lupinskis, matomai užmiršęs, kad nelabai seni visai kitaip kalbėjo.

— Gerai! – suriko gulėdamas ant lovos Ulanov ir liepe atnešti vyno.

Kad nusprendimas buvo parašytas ir visi pasirašė, ramūs ponai, tarsi po spaviednės, pradėjo aiškiai kalbėti, nes žinojo, juog to, ką pasakys, dabar niekas nebrašys. Visi vienu balsu kaltino Gvozdziuką.

— Matai kas padaro žmogų geru? – kalbėjo Lupinskis.

— Jau senėi sakiau, kad jam neišpuola užimti tokią vietą!

Ir pasakė 122 įstatymų skyrymėlį (paragrafą), iš kurio aišku buvo, juog komisorius kaltas.

— Jei čia yra norš dešimta tiesos dalis, tai „juos“, tiesą

pasakius, negalima sudyti! – užbaigė umai užtatai, kad už visus geriau numanė, kiek čia tiesos buvo.

— Nu gana, gana, ką čia ir bekalbėti – pasakė Ulanov. – Laikas..... Virėjas padarė užkandzius ir atkišo butelius.

Ir nurimęs Lupinskis pasiliko teip malonus, kaip namie. Pradėjo kalbėti apie kitokius nusidavimus. Prokuratorius pasiliko linkmas ir apsakė kasžin kokį juokingą atsitikimą, kurį morints visi žinojo, bet visi teip klausė, tartum niekada nebuvo girdeję.

Kad jie teip maloniai ir linksmai kalbėjo, išgirdo bedejuojant ir beverkiant moteris.

— Ką daryti, ką daryti..... – sušnibzdėjo Lupinskis ir užsimerkė, užtatai kad gaila buvo nabagių.

Verksmas buvo nemažas, kasžinkas po langu labai grau-dziai verkė.

— Ko bliuana? – pasakė rustus prokuratorius. – Ar tam seniui nevistiekpat mirti namie ir kalinyje? Nesupranta nabagai, kad jis kartu su komisorium galvą guldė už visą valsčių.

— Ir nebešaip jau žmogui šlovė nemaža! – pasakė juokdamasis sudžia.

Tą patį vakarą pas gubernatorių išlekkė pasiuntiniai pasakyti, kad maištą laimingai nustabdė. Rytą išvažavo visi.

Penkioliką viorstų pavazėvę, pavijo tris vežimus, kurie surištus vežė brolius Bičkus, Čerkasą, linksmą Varną, Apynį ir seną Pakalniškį. Pravaziuodamas pro šalį Lupinskis susiraukė ir atsidukšėjo. Žmonės nusėmė kepure; ponai linktelėjo galvas.

— Vaziuok, vaziuok! pasakė sudžia vežėjui ir atsisukęs žiurėjo.

XVIII.

Mieste žingeidžiai teiravosi, idant nors maž-daug išgirsti apie Vilkynės atsitikimus. Kad Grochotov prasiblaivydamo (buvo tas retai), sakydamo, kad žmones reikia išvaryti į Siberiją užtatai, kad jie visi „pasileidė“ ir sukdamo botagą užsimiršęs, kad su ponais vaziuoja. Teippat buvo ir dabar, todelgi Gololobov'as, kurs netoli sėdėjo, perspejo jį ir pasakė, kad jis žino nemaž tokių, kurie jau senėi turėjo buti Siberijoje.

Ponia maršalkienė bijojo, kad neapsirgtų jos vyras, užtatai kad vakar lijo lietus; spruninkienė vėlė, kad vyras nutildys maištą ir gaus geresnę vietą..... todelgi savo dukterei pasiuodino naujus švarkus. Tatijana Mokol, kuri tikrai gailėjosi žmonių, laukė nuludusi vyrų. Gyvendama šešerius metus, pažino tykius, teisius, maž-daug pritingenčius ir kantrius žmones, kurie nusizeminę ir nieko nesakydami, traukė sunkų amžiaus junga, ir labai į juos įsimylėjo. Gerai ji numanė, juog tik nežmoniškas suspaidimas paveiks tų žmonių kantrybę ir privers pakilti. Su širdies pasigailėjimu suspausta laukė pabaigos; mislyjo kas kaltas ir abejojė, kad teip pasibaigs, kaip ji troško. Jos širdis labiaus sukruoto, kad išgirdo, jogei sprauinkienė vakar gyrės, kad „jos vyras nutildė maištą ir viską gerai padarė“. Žodis „maištas“, „maištininkai“ daugumui nekrito iš dantų. Ant galų galo paskirtieje sugrįžo. Po miestą pasklido kalbos, paskalbos, įvairūs apsakinejimai ir pasakojimai. Žinios buvo nelinksmos: Gubernatoriui nusiente dvejus raštus, šešis maištininkus atveže į miestą ir uždarė į kalinį. Kartu su išrinktaisiais atvaziavo iš Kijavo Gvozdziuk. Šelo iš pasutimo, zadėjo visą valsčių pamokyti, kad išrinktieje be jo negalėjo įvažuoti į jo apirinkį; kad nieko nelaukęs vaziuos pas gubernatorių.....

Ponas maršalka, pasiėmęs laikraščių, jau taisėsi citi gulti, kad palaidais plaukais, pasikaišius drabužius ir atsiraičius rankoves įsmuko pro duris nesena žmona ir pasakė: „Štai tamis-

tai raštas nuo Orlovskienės'. Ponas maršalka paėmė raštą į ranką ir pažvelgęs į antrąsą suniurėjo:

— Tiesiai tegul ją velniai!

Perskaitęs suglūmė ir nulemė po komiumi. Rašto prasmė ir įtampa rustino jį, o ypatingai pervėrė jo širdį eilios, kur buvo rašyta, kad sprauainikas nutildė maištą. Norėjo, kad visi kalbėtų, juog jis gudriai pasiūlė ir maištą nutildė, o tuo tarpu daugumas gyrė sprauainiką, o jį peikė ir vadino neišmanėliu. Iš pradžios mislijo neatsakyti; atsigulė ant lovos, tvirtai pasiketinę nemaž apie tokius niekus nemislyti, bet įvairios misljs, kurios be trukio painiojos ir vargino jo menką galvą, ir skaitymas negalėjo jo užmigdyti. Atsikėlė, sukeikė kartą, pasižiūrėjo į veidrodį ir užsisėgė apikaklę. „Eisiu – pasakė sau – rašyti raštelį; butų tai nemažas nesupratimas, nieko neparrašyti neišpuola“.

Ponas maršalka buvo ponas: už didį turėjo pats savę ir savo augštybę, bet mokoje jį, matomai, geru buti tiems, kurių maž-daug bijojo — ypatingai rupinos sutikti su Orlovais. Todelgi pasiketinęs stipriai buti geru ir sikru, išėjo. Juo labiau artinosi prie Orlovų namų, tuo labiau nirtu ant Vilkyniečių. Ineidamas pro duris, buvo jau užtartytoju žmonių.

— Nu kaip? kaip pasibaigė? – paklausė jo Tatijana.

— Pasibaigė? Ne, dar tik prasideda – atsakė šypsodamas. Toliaus apsakė kas atsitiko ir kaip pats į tai žiūrėjo. Buvo nuliudęs ir rustus, bet neilgai trukus, nulenkęs galvą, susidėjęs rankas pasakė:

— Instatymai nepaperkami: kliūs.....

Pasigalėjimo ašarose papludo jo akys, kurios niekada tiesiai nežiūrėjo.

— Kas su jais bus? – paklausė žingėdinga Tatijana.

— Nežine; tai nuspręst augštesnis sudas. Aš kaip įmanydamas rupinsiuos jiems padėti; šiandien parašysiu raštelį pas Mykolą Dmitrovičių.

— Kas jis toks yra tas Dmitrovičius? – paklausė Tatijana.

— Gubernatorius – atsakė pamaži Lupinskis.

— Nežinojau. Tamsta sakai, kad įstatymų žmonės negali papirkti, o Gvozdikas ar gali?

Lupinskis nutilo, sutraukė pečius tarsi norėdamas pasakyti, kad užginta atsakyti ant tokių klausimų ir atsisveikindamas sakė, kad kiek galės, neatbutinai žmonėms padės ir globs nelaimingus, kurie iš atvilgio į įstatymus kalti, iš atvilgio į sąžinės nusprendimus visai teisūs.

Nesusiprato Lupinskis, kad įstatymai turi citi kartu su sąžine; atsiveikino ir išėjo linksmas, juog teip gudriai atsakė.

— Rodos viskas sekas – pamisljo pargrįžęs namo ir linksmas, kaip žmogus pinigų radęs, nusivilkęs išėiginisus švarkus, sėdo valgyti pietus.

XIX.

Žinios, karias Lupinskis pasakė, nēpakakdino Tatijanios, norints maršalka matomai apie viską aiškiai sakinėjo, gudri Tatijana suprato, kad apie daug nesakė ir nenori su išgaleis apsakyti; nors užtikrinėjo, kad vaitas bus kitas ir žmonių mokesčiai peržiūrėti. Vienu žodžiu — kad kasžin kada daug gero padarys, vienok apie tai vis kalbėjo tokiu balsu, iš kurio galima buvo nulemti, kad pats į tai netiki ką sako. Pargryžo nemaž nenuraminęs Orlovienės; paskirtųjų pasiūlymai sulėmė nieko gero žmonėms, o augštesniojo sūdo nusprendimas, kurį palengvinti per gubernatorių ketino Lupinskis ir kurį prigulėjo nuo daugybės aplinkybių, negalėjo įdegti tos vilties, kad laimingai viskas pasibaigs. Budama pati iš matumės gera ir darbšti, pasiketino maž-daug užtarti už žmones. Žinoma nemaž tegalėjo, bet ką gali, tai ištiesų padaro! Visupirmu turėjo žinoti kuo daugiau aplinkybių — ir tai pristatė jai iš visų

pusių. Kasžin kam pasisekė išgauti, ką išrinktieji valsčiuje darė ir kaip pargrįždami nusprendė.

Kasžin kaip Kolobov' pakliuvo į kalinį ir nešė išrašą (kopiją) iš žinomų tamstai žmonių prašymo, kurį siuntė pas gubernatorių. Tėvas Aleksandra, kuri be baimės persekiojo komisorius, atvažiavo į miestą ir surinkias žinias, apsakė su išgaleis. Tokiu budu ištyrta kaip reikiant kas atsitiko prieš „maištą“.

Kad Tatijana surinko reikalingas žinias (svarbiausias žinias) nekuriuos įmokėjimus ir raštus maž-daug nurimo jos širdis berašant apgarsinimą į gerą laikraštį ir raštą pas jo mylistą gubernatorių.

Gubernatoriaus nematė niekad, pagaliaus nė išto — Lupinskis tik netyčia pasakė jo pravarde — bet tiesą pasakyti nereikia pažinties.

Per keletą naktų be miego parašė raštelį, pasislėpdama nuo vyro. Parašė kada rašytas, perskaitė nuo pradžios iki galo ir susirupino. Daug vietų rodė labai skaudžiai parašyta ir labai ilgas. Bet mislis ir žodžius tuos pasakė grynai širdis, todėlgi bijojo maž-daug išbrežti, kad nesumažintų įtekėmės viso rašto.

XX.

Gubernijos perdėtinis — Mykolas Dmitrovičius, kur buvo „nelabas valščius“ Vilknye, buvo dailus vyras ir turėjo doras akis, kurioms maloniai žiūrėjo į paduotuosius, gražiai į šėip jau žmones ir jautėsi į gražias mergaites. Ypatingai lipo prie gražių mergaičių. Turėjo daugiau kaip penkiasdešimt metų, o sako žmonės, kad ta amžiaus valanda yra visų baisiausia! Dmitrovičius rytais dirbdavo ir atlikdamas įkyrius darbus, žiuredavo į dailų ir gražų savo padėtojo veidą ir mislydavo apie anas linksmas valandas, kurias perleis Zeneidos namuose. Zeneida Kulibovaitė buvo rožė (tiesą pasakius maž-daug apvytytus) tarpu durėnčių jo paskyrimo dygų (vėl – esybė, kuri linksmino įkyrus pašaukimo darbas nuliudintą širdį). Nugyveno jau tris pomadurow..... ir tik prie to pabaigė tai, ką pradėjo prie pirmykščio, kurs, kaip kalbėjo žmonės, iš pradžios buvo geras. Turėjo vyrą, vaikus ir gerą vietą, bet vis tai paturėjo už nieką..... vadinosi „šviesiausia“ policija, žmonių susirinkime skyrė jai taką, mažesniejie perdėtiniai jai tarnavo; mažas Polov siuvo jai gražę avalynę; prie jos namų, už miesto, pinigų žibėjo šviesos, kurios nušviesdavo tiesų kelją pas..... į geras vietas. Vikriems ir sumaniems žmonėms tas kelias buvo gustinas ir zinomas. Sulaukęs tų nelaimingų amžiaus dienu, kad barzda karkart labiau žilo ir kipšas pikčiau gundė, Dmitrovičius degdavo kaip jaunas vaikas ir skubėjo gyventi, tartum bijodamas prarasti patogų laiką. Nelaimė! Norints labai buvo išaugštinatas, visų giriamas ir visiems žinomas, norints turėjo labai gerą ir augštą vietą ir suaugusius sunus, jo mylista įsimylėjo, kaip mažas vaikas, į Zeneidą. Visi tai žinojo, bet nurodė kad nežino. Zeneida neišėjo jam iš galvos, jos puikus veidas su nuleistoms į žemę akimis, rodė jam gundė ir ramino atliekant įkyrius ir sunkius pašaukimo darbus; tą gražų veidą matė jo akys, kad reikdavo pabarti, kad klausydavo ką rašo mažesniejie tarnai, kad pasirašydavo ant raštų, kad eidavo kartais ir guldavo į lovą. Labai baisus daiktas vėlai įsimylėti: laukti nėra laiko, o skubėdamas rimtas žmogus juokina visus ir save apjuokia.

(Toliuos bus.)

Nevidonas.

Visi geri žmonės mėgsta apie gražius daiktus mislyti, kalbėti ir gražiais darbais pasižiaisti. Iš to pačina, jog tiems žmonėms sunku yra kęsti, jei kada jiems niekai žmogus užduoda kokią nedorą mislą, pikta yra, kad niekai žmogus iškalba piktus žodžius, o nusigąsta, jei kada savo akimis pamato nedorybes ir neteisybes piktųjų. Reikia tēmyti, jog visi gražus Lietuvos žmonės išsirdę žodi „nevidonas“ nusigąsta. Tie žmonės, kurie jau dideliai nusikalto ir tiesdarystės skaudžiai bausti buvo, negali iškęsti to iszniekinimo, jei kas ant jų isztartų tą skaudų žodi „tu nevidone“. Geriaus butų, kad ant svieto niekadus nebutų buvęs nevidonas, ale kad tankiai ir tarp mūsų isigema nevidonai, reikia man butinai tą piktadęją aprasyti, kad visi žmonės jo piktybę pamatę nusigąstų ir bijotųsi Dievo, Kuris baudžia ir pražudo nevidonus. Nevidonas yra tai tas nedorėlis, kuris savo geradėjams už jų milaszirdystę piktu užsimoka. Paklauskite, asz jums sveikiems nupasakosiu labai nuosekliai.

Apie metus 1788 Žebengszčių kaimė gyveno geras ir doras ukininkas vardu Adomas Czerepokaitis. Dievas jam davę vienatinį sunų, kurį jis pats praminę savo vardu Adomukas. Toje dienoje kad susilaukė sunaus, džiaugsmas buvo neiszpasakytas. Adomui Czerepokaičiui ant krikstytynų padarę bankietą, kuris dvideszintis dorelių kasztavo, o nuo tos dienos buvo jam visos dienos linksmesnės, darbai lengvesni, vargų neįautė, kad matę agantį savo Adomuką. Buvo tai vaikelis labai gražus ir patogus, augo kaip radasto žolynėlis. Czerepokaičiai teip labai jį papuosztą laikidavo, kaip kupciai cicyčių savo kromelije leliukes. Katarina Czerepokaitienė jį visados glostę gijamonejo ir saldžiais daigtais perėjo. Jau Adomukas buvo dvylikos ir penkiolikos metų, o jo tėva negalėjo juomi apsidziaugti.

Adomuką leido į mokslą, vežę į miestą, puikiai parėdę ir sutaikę su turtingų ponų vaikais. Adomukas pramoko lenkiszkaai raszyti ir skaityti, buvo am labai gerai ir gražu, kad jau buvo su ponais, ale labai jam buvo negražu, kad tėvai pers pamatę atvažiuojantį savo tėvą, asz buvo paszczickas, artomas. Miela jam buvo žiurėti savo tėvų kiesznių, ale viduryj miesto nenorėjo pažinti tėvo savo delto, kad ans nepo-

niskzai buvo pasirėdęs. Adomukas panudo dar mokintis ir gerai jam pasivedę, perejo mokslus didelių mokslainių, atmainė savo pravarde, praminę savę ponu Birbantaucku ir nepadėkavojęs savo gimdytojams iszėjo į svietą.

Jo tėvai kasdien laukę jo pereinanczio senatvejė juos atlankyti, ale negalėjo sulaukti. Iszsiilgę troszko jį pamatyti, klausinėjo ponų, kurie isz didelių miestų parvažiuodavo, ar negirdėjo apie jų sunų. Ponai tą Birbantaucką pažino ir kaikada jam Varszavoje primindavo apie juo tėvus. Ale Adomas Birbantauckas nenorėjo prisipažinti, jog yra sunum Adomo Czerepokaiczio isz Žebengszčių, Grebeziu valsztiaus.

1809 metuose pasidarę karę po visą svietą, tada Adomas Birbantauckas, pasidavę į kareivius isz geros valios. Kariumenėje jam ėjosi kuogeriausiai: buvo mitrus, drąsus ir gana kytrumo turejo, užtai labai atsizymejo ir iszėjo į didelius viresniuosius. 1812 metuose, kad viso svieto kariumenės isz vakarų pasijudino ir ėjo į rytus, ėjo lenkų kareiviai per Žebengszčių kaimą. Tame pulke buvo lietuvių ir pasakę Czerepokaicziui, kad jo sunus vedasi pulką kareivių ir tuomi pacziu keliu eina. Buvo tai didelis džiaugsmas seneliams, kad ryto sulauks savo sunų, sveiką, linksmą, laimingą, į teip didelius ponus iszėjusi. Džiaugėsi abudu Adomo tėvai.

Rytmetije atsikėlę laukę sunaus atkeliaujant ir su didziausiu džiaugsniu norėjo savo sunų namie pamatyti su didelia garbe del savęs. Iszgirdo balsą bubby, balsą trimytų ir giesmes giedanczių kareivių. Iszję isz namų pamatę ateinanczią kariumenę. Patiko kareivius, tie pasakę, kad czionai didziausias vyresnysis yra Adomas Birbantauckas. Žiuri tėvai ir pažino savo sunų, labai puikiai pasirėdziję ir dideliai turtingą.

— „Adomukai, mano vaikeli!“ — tarę tėvas, — „jokie į mūsų kiemą, mes tavę iszsiilgę laukiame!“

— „Kas czia per sudriskeliai! Ko jie czion nori?“ — tarę Birbantauckas. — „Imkite lazda!“ — szaukė kareiviams — „varykite isz kelio tuos muzikus!“

— „Asz esu tavo tėvu, o ta yra tavo motina,“ — tarę Czerepokaitis savo sunui.

— „Asz jus nepazįstu! Eikite sau namo muzikai, nelyskyte man į akis, nes liepsiu su lazda iszpylti!“

Tai girdedami tėvai nusigando, nukaito labai jiems buvo didelis negražu-

mas, kad sunus jų buvo tokis nevidonas, ir ėjo namo teip kalbėdami: „Oi Dieve, Dieve! Kaip mums szirdj skauda, kad mūsų tikras sunus, kurį mes pagimdėme, didelei mylėjome, su dideliais darbais, vargais jį užauginome, iszmokiname ir teip gražei į žmones iszleidome, tas sunus nenori mūsų pažinti, jam yra negražu, kad mes ėsime jo didziausias geradėjais ant svieto. Oi Dieve, Dieve!“ — teip kalbėjo tėvai verkdami, kad ėjo namo.

Kariumenė nukeliavo į rytus, perė jo pusę metų, patiko baisiai dideli žiemos szalcziai; tą metą daugybę kareivių suszalo, kurie į rytus nugužėjo. Kiti, kurie nesuszalo, badu iszmirę, kiti priesų buvo iszžudyti, o kurie atliko nuo smerties, bėgo atgalios su baime didziausiam varge, ap sunkinti, suzeisti, badu apmirę.

Tada iszgirdo Žebengszčių Czerepokaicziai, kad jų sunus sunkiai suzeistas, sunkia liga apimtas, guli ant sziaudų szlajose gale jų kaimo. Tėvai nusigando! Bėga pas sunų ir randa dabar jį apleistą nuo V. Dievo ir visų žmonių. Neszė verkdami jį į savo namus, pagulde ant lovos, apie jį bėgiojo, parvežę kuniga ir gydytoją, gelbėti sunaus kuną ir duszią. Tada verkę visas sopoluose. Gal norėjo dar perpraszyti savo mieliausius gimdytojus už savo prasikaltimą, ale negalėjo žodzio isztarti. Laimino kunigas jam ir jo tėvucziai meldėsi už jį pas Vieszpatį Dievą. Gydytojas rodijo, kaip galėjo, ale nieko negelbėjo: sunus isz didelių sopolų ant rytojaus numirę. Tėvai padarę pagrabą, ale nieks nenorėjo ateiti ant pagrabo; visi ant Adomo pikti buvo, jog jisai buvo nevidonas, jog už gerą piktu mokoję savo gimdytojams. Vieni tiktai tėvai su keiliais dievobaimingais žmonėmis isz savo tikrų giminių, su dideliu szirdies skaudėjimu palydėjo į Žebengszčių kapines savo Adomuką, o tenai kozną syki, kada norint žmones atlydi numirėli, tėvai vaikams savo parodo kapą tais žodziais kalbėdami: szczionai guli užkastas Adomas Birbantauckas, Czerepokaiczų sunus — nevidonas.“

Teip, o gal skaudžiaus nubaus V. Dievas visus sunus ir dukteris, kurie bjaurisi savo tėvais — gimdytojais, kurie jų senatvejė bodisi, jų nekenczia, jiems duonos kšnelio pavydi. Nė vienam nevidonui nepracis be bausmės, nes buti nevidonu iszszidalti savo tėvų, savo tėvyszkes, savo kalbos yra sunkiausias nusidejimas. Delto tai szvntas Povylas apasztalas nevidonus paskaitę į kaimynę didziausių grubijonų ir grasia jiems amžina prapulczia po smerties pragare.

(Isz Pamokslų Gražių Žmonių.)

Orlaisis jau iszmislytas.

Kaip isa jo pasinaudoti.

Perskaitęs 24 numerije „Žvaigždes“, kad Santos Dumant iszrado budą, kaip galima lėkti oru, labai nusistebėjau ir nudžiugau.

Kaip kiekvienas mislijantis žmogus, teip ir asz tuoj pradėjau svarstyti, kokia bus isz to naujo iszradimo žmonėms nauda ir kokios bus pasekmės?

Nauda bus didelė, vietoj ką iki sziol žmonės važinėjo vežimais, ant biciklių, arba, paskutiniame laike, ant automobilių, dabar lėkios sau oru: nereiks daboti kelių, szerti arklių, barszkyti ratais ir trunkytis; sės žmogus į orinį vežimą, pakils augsztytyn ir lėks kaip pauksztis

Ant to negal nuo mažo dalyko eina iki didelio. Am tiesti szynas ir vesti geležinkelius, m mariose laivus pudyti? Ar negeriaus žmones ir lengvesnius tavorus vežti oru? Teip ir bus. Mokyty ir gabijų galvų musų laikuose netruksta, o pinigas, viliokas, ir daug padaro. Pamatysite, neužilgo gal iszgarsime, kad jau susitvėrė „Transatlantiszka Orlaivių Kompanija“, kuri apsigarsins, kad veža žmones ant orinių laivų į Europą. Laivas iszeina isz New-Yorko kas panedelis, gabena į Londoną, Paryžių ir Berlyną. Važevimas smagus, saugus ir greitas. Prekės neperbrangios. Kada, norėdami važiuot pasizūrėti į savo tėvynę, už kelių metų nueisime pas laivų agentą pirkti „szipkortę“, kliarkas jau gal užklausk mus:

— Ant kokio laivo norite „szipkortę“: ant orinio, ar vandeninio?

— O kokis skirtumas?

— Skirtumas toks — artsakys — orinis biskį brangesnis, bet greicziau eina ir smagiau važiuojasi...

Bet kas akivyriausia, kad szitas naujas Dumant o iszradimas mums, lietuviams, atnesz ypatingą naudą. Kaip tai? — paklausk nevienas isz skaitytojų.

O tai teip: Lietuviszkos knygos ir laikraszcziiai yra spaudinami už rubežiaus, Prusuose ir Amerikoj. Maskolių rubezius yra didei saugojamas. Mūs laikraszczius prenumeratoriams į laiką negalima dastatyti. Kaip kada lietuviszki laikraszcziiai ir knygos visiszkai ant rubežiaus dingsta. Pergabenus knygas per rubežių, lietuviai turi naują kliutį tas knygas po visus Lietuvos kampus

iszskirstyti. Ant visų kelių ir geležinkelių jug stovi žandarai, žemskiai, szmerkeriai ir visoki sznipukai.

Ale dabartės jau gali but suvis kioniszskai su pagelba orlaivių, nes galėsime užvesti kitokią propagandą. Budą tos naujos propagandos jau asz apsvarseziau. Nezinau tik, ar jums pasidabos, ar ne? Asz misliju teip:

Mes, amerikiecziai, piniguočiai, tarp kurių netruksta tautieczyų mylinczyų savo tėvynę, tuoj atidarysime „lietuviszkos propagandos“ fondus. Pinigus rinks visų laikraszczių redakcijos ir szeip intekmingi lietuviai. Aukos turės buti gausios, nes, pamykite, kad mes turėsime surinkti tukstanczius dolierių.

Už surinktus pinigus pirksime tris orlaivius, geriausio iszdribimo. Pavadinysime juos, žinoma, lietuviszkais vardais, daleiskime — vienas galės buti Vytautas, kitas Keistutis, trecziias Algirdas. Vienas isz tų orlaivių bus paskirtas Suvalkų gubernės lietuviams, antras Kauno, o trecziias Vilniaus gubernės lietuviams. Toliaus pasamdysime tris žmones, isztikimus tautieczyus, kurie sedės Tilžėj, po globa pp. Manderodės ir Schenkės, ir priiminės isz visų Lietuvos krasztų „orderius“ knygy ir prenumeratas laikraszczių. Laikraszcziiai tada galės iszeidinėti kas nedėlia. Spauda laikraszcziio, daleiskime, pasibaigs penyczioj vakare, subatoj isz ryto bus sudavadyta expedicija, o po piet, kada apie pavakarę, tie trys vyrai, kuriuos pavadinysime lietuviszkų knygy expeditoriais, sės ant savo orinių laivų ir važiuos į parubežį. Sutemus perlėks per rubežių, kiekvienas į savo distriktą, kur ant žinomų stacijų, pas isztikimus vyrus paliks pakelius laikraszczių ir knygy. Tie vyrukai, stacijonieriai, ant ryt, nedėlios dienoj, nukaks į miestelį ant miszių, iszdalys laikraszczius ir knygas savo draugams.

Orlaisis lėks vieną viorstą ant minutos. Taigi, pagal mano apskaitymą, expeditorius per naktį galės aplėkti kelioliką savo distrikte stacijų, ir da tą pat naktį sugrįžt atgalios į Prusus.

Skaitlius skaitytojų, žinoma, kaskart didinsis ir ilgainiu mes busime priversti expedicijos skaitlių padidinti. Bus iszdavimai, bus ir įeiga. Expeditoriai kartu bus ir kolektoriams. Jie turės iszduoti kas nedėlia skaitlių parduotų knygy ir surinktų pinigų vyriausiam perdėtiniui, kuriuo, daleiskim sau, galės

buti, kad užsitarnavusiam vyruui neatimti garbės, p. Lapinas.

Visas kėblumas tame, kad paskutiniame laike, Europos lietuviui, pasizūrėję į amerikieczius, pradėjo nesutikimai, Amerikoj teip vadinamas valnamanis nevelija gero katalikui, o katalikas valnamaniui, net kaip lietuvis lietuviui. Buvo bandyta dirbti iszvien nors tuluos tautiszkuos dalykuose. Nesisekė. Isz paskesnių rasztų matyti, kad tie nesutikimai jau į Europą nusikraustė. Tarp Prusų lietuviszkų laikraszczių gema tokia jau neapykanta, kaip kad ir pas mus. Pasekmė to, tarpe daugelio visokių kitokių bjaurijų gali buti, kad agentai ir expeditoriai vienos partijos nenorės gabenti knygas ir laikraszczius kitos partijos, per ką „lietuviszkos propagandos“ kasztai turės pasidvigubinti. O jei, neduok Dieve, partijos, kaip kad pas mus Amerikoj ims kersztauti, tai pasidvigubins ir provos ir judosyzstės ir aresztai ir baumsės, pasidvigubins musų vargai ir mūs priesų dziaugsimas

J.

Kas sviete girdet.

Instabus tai yra dalykas, juog kada ant žmogaus užgula viena nelaimė, tuojaus paskui ją ir kitos ateina. Teip yra ir su Boerais. Užbaigė gyvenimą jen. Joubert, galima sakyti, jų tėvas, nes jis pirmiausia sukėlė visą krasztą ir vede prieszai plėszikus jų lobio ir liuosybės. Neapsakomai Boerai nuliudo netekę tokio narsaus vado, bet neapleido rankų — gynėsi kiek pajiegė. Pateko į nelaisvę jen. Cronje, su kuriuo Napoleoną I lygina, boerai ir tada nenusiminė, bet po vadovyste jen. Botha ir De Wett toliau savo tėvynę ir laisvę gina. Dabar vėl daeina žinios, juog patiko nelaimė jų prezidentą Kruegerį ir jen. Botha. Pirmojo numirė pati, antrojo ant kovos lauko krito sunus.

Prezidentas Kruegeris, matydamas, juog sunku bus atsigtinti nuo skaitlingo ir galingo prieszo, pasiryzo Europoje prigelbos įieszkoti, bet tie galingi vieszpacziai, kurie jan didelę pagelbą žadėjo, dabar bijojosi jį priimti. Nuliudo senelis, bet nenustojio vilties, tad pasiliko Eur opoje tikėdamas vis isz kur nors pagelbą gauti. Ir kada teip liudna seneliui gadynė užstojio, apturėjo žinią, juog mylima jo pati Joanna, atsikirta nuo jo labai toli, Pretorijoj, ant uždegimo plauczių 25 dieną Liepos užbaigė savo gyvenimą.

Krugeris su savo paczia pergyveno 50 metų ir turėjo 16 vaikų, iš kurių visi sūnūs kovoja už tėvynę drauge su 43 anūkais.

Liudnas tai turi būti padėjimas, kada sūnūs, negalėdami paleisti iš rankos kardo ir karabino, negali pasiskubinti prie mirszancios motinos, bet negalima abejoti, kad tie karszti lsisvės apgynėjai atsimena, juog gina nuo smerties kitą savo motiną — tėvynę ir da karszcziau kovos, idant nors tą antrą savo motiną apginti.

Jenerolas Botha neteko savo sunaus, kuris nors da tik kelioliką metų turėjo, vienok jau atsižymėjo ant kovos lauko, kaipo tikras tėvynės sunus, nesigailintis dėl jos labo savo kraują lieti. Skaudus tai tur but smugis ir vienam ir kitam ir tas tik gali juos suraminti, kad prieszas jau nesijaucia gerai pageistoj szalij, ir nori jau kovą užbaigti, ir vargu Edvardas VII, karunavodamasis, prie ko dabar teip rengiasi, prie visų savo titulų galės dadėti ir Transvaliaus valdoną.

Edvardas VII dabar su savo lordais daro visokius teatralizskus karunacijos meginimus, bet kasžin ar netikriausias butų paveikslas, kad Anglijos karalius, arba kaip ketina apsiszaukti, imperatorius, laike karunavonės perstatytų sceną, kaip uždegtas turtų godumu, užpuolė ant nekalto Transvaliaus ir kankina tos szalies gyventojus, kaip kankino tik beszirdžiai senovės Rymo ciesoriai.

Ir už teisybę, ar girdejo kas, idant koks karalius laikytų pamatas į nelaisvę moteris su mažais kudikiais ant gryno lauko, be pastogės — be nieko, kankindamas da jas badu. O vienok civilizuotas Edvardas VII, Britanijos masonų Didysis Mistras, teip daro. Perstant tad tokį jo žveriszumą, parodytų tikrą Evardo gyvenimo paveikslą.

Rossijos carui jau turbut žveriszumas nubodo, jau szvelniai pradeda elgtis. Varszavos jeneral-gubernatoriui Czertkov, daleido iszliuosuoti visus studentus, aresztuotus už demonstraciją 3 dieną Gegužio, o pats suminksztino cenzurą, tą baisiausia hidrą, kuri teip neapsakomai kankina spaudą. Kaip laikraszcziai danesza, tai net pats Pobiedonoscew, nustojo caro mylistos už tai, kad per daug persekiojo tuos, kurie nesutiko su jo nuomonėms.

Vienok caro žmonės, jei vienas tironas suminksztės, jau turi kitą.

Siberijoj dėlei didelių karszczių ir sausos, dingo visi javai ir jau badas visiems į akis žiuri.

Padės nelaimingiems ir Kinai vaitoti, nes nors milaszirdingi Europos „civilizatoriai“ apleidžia jų szalį, tai vienok reikalauja, idant Kinai jiems užmokėtų 450 milijonų taelių, t. y. 338 milijonus dolierių. Visą tą sumą turi iszmokėti laike 38 metų, o „civilizatoriai“ ketina teip pasidalinti: Rossija paima 98 milijonus dolierių ir priede apima Mandžuriją ir miestą Urgą, Mongolijoj; Vokietija gauna 80 milijonų, Prancuzija 46 mil., Anglija 24 mil., Japonija 23 milijonus ir Suvienytos Amerikos Valdybos 25 milijonus. Likusią sumą paliekti iszsidalinimui vieszpatyszczių, kurios mažiaus Kinams suteikė „civilizacijos“ kaip tai: Austrijai, Italijai, Izpanijai ir k.

„Civilizatorių“ kariumenė, 14 dieną szio mėnesio, ketino apleisti Kinų sostapilį Pekiną, o kiniecziai, tiems „užmariniams velniams“ velija, idant kuoveikiausia ir ant visada iszskrastaitytų.

Mat dabar uždarbiauja kaip kas jmano. Teip miestelij Sokoły, Lenkijoj, gyveno vyras su motere daugelį metų, bet negalėjo sulaukti vaikų. Nubodo dviem gyventi, mislija tad ką dabar czionai padaryti, kad kudikis gimtų; tuo tarpu ateina koks žinunas ir kalba: duokite man szimtą rublių, asz juos įsiusiu į jusų paduszką, ant kurios gulite, o pamatysite kaip gims jums sunus, gražus, kaip koks karalaitis. Nudžiugo žėvai ir davė 100 rublių. Žinunasg. nuėjęs į kitą kambarį, pinigus užsiuvo į paduszką, o iszeidamas liepė visą mėnesį nejudinti tos paduszkos. Nekurį laiką tiedu „nelaimingi“ džiaugėsi, juog tuojaus turės sunų, bet ant pabaigos pradėjo abejoti netik apie sunų, bet ir apie 100 rublių. Žingeidumas pergalejo viską ir jiedu iszardė paduszką. Bet kas pasirodė? vietoje 100 rublių, rado seną popiergalį. Jogei „žinuną“ pažino, apskundė jį į sudą. Sudzia, pasijuokęs, prisudėjo „žinunui“ į kalejimą, bet pinigų jau nebuvo — juos „žinunas“ praleido.

Teip vyras su motere netik sunaus nesulaukė, bet da ir pinigų neteko.

Mat isz kvailo bile apgavikas pasi-naudoja.

Amerika.

Perkunas užmuszė.

Grove City, Pa. 20 Liepos buvo czionais baisi audra. Darbininkai prie Bessemer & Lake Erie gelezinkelio, negalėdami dirbti, pasislėpė po stogu, kad tuo tarpu trenkė griausmas ir 4 užmuszė ant vietos o tris mirtinai sužeidė.

Nelaimė ant marių.

New Haven, Conn. T. Arthur Colbourn isz Philadelphios su savo szejimyna iszplaukė ant marių, ant savo yachto „Veniszia“ idant szviežiu oru atskivepti. Yachtas apvirto ir penkios ypatos prigėrė. Iszsigelbėjo tik dvi ypatos.

Atsargiai su kerosinu.

Pitsburgh, Pa. Baisi atsitiko czionais nelaimė isz priezasties neatsargaus apsiejimo su kerosinu. Zofia Rata, lenkė, kurdama peczių suliejo anglius kerosinu, idant jie greicziau isdegtų; tuo tarpu užsidegė kerosinas blekinėje, per arti prikiszo prie ugnies ir blekinė truko. Akimirksniję visa kuknia buvo pilna ugnies, kuri apėmė Zofiją Ratą ir jos tris vaikuczius. Pamatęs nelaimę vyras, puolesi gelbėti paczia ir vaikus, bet veltu. Paszaukė tada ugnagesius, kurie ugnį užgesino, bet motinos ir trejeto vaikuczių iszneszė tiktai apdegusius lavonus.

Szitas bausis atsitikimas turėtų ir mūsų moteris pamokinti, nes ir jos yra pripratę prie tokio pavojingo ugnies kurimo.

Nelaimės ant gelezinkelių.

Amerikoniszkas randas neseniai apgarsino statistiką arba iszrodymą nelaimių, atsitikusių ant gelezinkelių pe-reituose metuose.

Ilgumas gelezinkelių Suv. Valstijų isznesza 193,000 mylių. Ta statistika paduoda teipgi, kiek per pereitus metus atsitiko ant tų gelezinkelių nelaimių. Skaitilus yra pasistebėtinais didelis. Pernai buvo 58,185 nelaimingų atsitikimų, isz kurių 7,865 ypatos žuvo umu smercziu, o 50 320 likos baisiai suzeistų. Tame skaitliuje matome daugiausia isz tarnaujanczių prie gelezinkelių ir teip: 2550 užmusztų ir 39,643 suzeistų. Antrą vietą užima valkatos, kurių skaitilus yra 4,346. Mažiausiai buvo nelaimingų atsitikimų tarp tikrų pasazierių, nes jų smercziu žuvo tik 249, o suzeistų 4,188. Tas skaitilus pasididins žymiai, jeigu priskaitysime tuos, kurie sutiko smertį nereikalingai arba neatsargiai vaiks-czionanczius ant gelezinkelių.

Patemijimai.

Isz Edvardsvilės (netoli Plymouth'ho) mums raszo vienas sąnarys, praszydamas neiszuoti iki laikui jo vardo sziteip: . . . „Ką asz turiu daryti, kad valnamaniai per suktybę manę prikalbino pasiraszyti ant jų popierų. Vaikszyčioja jie keliese po stubas dabar kur tik žino mus kuopos sąnarius (Edvardsvilės kuopa visa užsimokėjo mūs kasieriui p. Radzevicziui. T. Red.) ir visai kalbėdami kalbina pasiraszyti ant jų popierų. Pas manę atėjo antai du vyru ir užsifundjė po „dinerkę“ alaus, pradėjo keikti ant kun. Milukė, sakydami, kad jis nori kun. Žilinską iszkelti isz Plymouth'o ir pats ateiti į jo vietą. Teisybę pasakius, man iszsigėrusiam ta žinia baisiai nepatiko ir asz pasiraszyčiau ant jų paduotos popieros, kurią sakė, siųs vyskupui, kad paliktų Plymouth'e kun. Žilinską. Dabar dažinojau, kad tai buvo popieros „Vienybės“ iszdrukuotos, ant kurių pasiraszydamas pristoja, kad pabėgėlių komitetas užvestų provą su Susiv., o kaip raszė „Tėvynė“, kad pasiraszė ant tokių popierų, bus iszimesti isz Susiv. kaipo jo prieszai.

Asz visai nemisljau raszytis ant tokių popierų ir tik per savo neapsižūrėjimą, o anų nevidonų suktybes, padėjau savo paraszą. . . .

Tai mat kokiomis melagystėmis naudojami mūs prieszai. Turime czia pasakyti, kad kun. Milukas niekad nebuvo ir nebus kandidatu ant Plymouth'o parapijos.

Kun. M. szitą mėnesį gavo pavelijimą nuo savo arcivyskupo iszvažuoti ant 2 metų į Szvaicarijos universitetą Fribourg'e ant augsztesnių studijų ir apie jokiais parapijas neatboja.

Ant galo reik žinoti, kad jei ir mistlytų jis apie Plymouth'o parapiją, tai tas negalėtų iszspildyti, nes Plymouth'as Scranton'o vyskupui, o kun. Milukas yra diecezijos ir be ypatingo savo arcivyskupo pavelijimo negali iszeiti į kitas diecezijas. Valnamaniai ir kitoki istai pasirodė dideliais mulkais griebdamesi tokių melagyszyčių savo kovoje priesz Susiv. Ant tų savo „raisztų“ jie raszo, kad pasiraszė yra sąnariu kuopos per susirinkimą, o czia tuos paraszus jie gauna prie uzbono alaus. Tas viskas bus sunaudata. Go on, poneliai su tokiomis melais' Red. (Isz Tėvynės).

Isz Skotijos.

Carlin. 13 dieną Liepos ant ilgai pasilikus lietuvių atmintyje, nes tą dieną atsibuvo pirmas Skotijos lietuvių piknikas ant Thomson's Ground.

10 adyną anksti rytą lietuviai susirinko į vietinę arių bažnyčią, kur iszklausę szv. miszių, laike kurią orkestra puikiai grajijo, sustoję po 4 į redus prieskambėjimo tikrai puikios muzikos, susidedancziy isz 22 muzikantų League of the Cross isz Motherwell,ėjo į parką. In parką atėjo ir pats locnininkas Mr. Thompson ir gerėjosi lietuvių gražum apsiejimu. Atsitiko tik vienam lietuviui nelaimė. Minėtas parkas yra labai gražus: graži pieva, aplinkui didelės sodas, o per sodą plaukia upelis tarpu dviejų labai augsztų krantų.

Tulas, lietuvius, Benediktas isz Glasgow, nurodydamas savę labai prakilnum, užsidedęs augsztu cilinderiu ir apsilvilkęs ilgais skvernais žiponu, norėdamas nuduti gentlemeną ir tokiu budu pasirodyti augsztesniu už kitus lietuvius, užrietęs galvą į virszų vaikszyčiojo po sodą, tartum nenorėdamas žemės matyti. Teip „žvaigždes be skaitydamas“ atėjo pas upelį ir tik . . . pukszt į vandenį ir įpuclė. Dabar jau nuleido galvą ir visas szlapias lipo isz upelio. Gerokai susimuszė szoną, bet to jam ne skaudėjo — gaila jam tik buvo augszto cilinderio ir ilgaskvernio žipono.

Tai tau, Benediktai, ir mandraut.

Susirinkusių buvo per 500. Ineiga vyrams buvo po 6 penus (12½ c.) moterims gi dovanai. Pelno ne liko, vien kasztai užsimokėjo, nes mes ne del uzdarbio pikniką darėme, bet idant Skotijos lietuviams parodyti, kaip jie gražiai visi sykiu susirinkę, gali pasilinksminti. Scotlandietis.

* * *
TEIP GI ISZ SKOTIJOS.

„Szwiesos Draugystė“ 15 dieną Liepos parėngė balių ant „Mac's Bar“ Bellshill. Buvo pagarsinta juog tas balius atsibus labai puikiai o muzika bus isz Varszavos. Žinoma žmonės norėjo pamatyti to balius puikumą, ir iszgirsti isz Varszavos muziką, todėl susirinko suvirszum 200. Bet koks buvo visų nusistebėjimas kada pamatė muziką teip prastą, kokią „jei tik tokia „Szwiesos Draugyste gali ant balius imti. Buvo isz viso keturios ypatos: viena graijo ant fleito, 2 ant skripkų ir vie-

nas ant basetlės. Žmonės, žinoma, pradėjo pikti kad teip juos apgaudinėja, bet ne czia jų nusistebėjimo buvo pabaiga; bevaikszyzdami po salę pamatė kampe knygų rietuvę szoko tad visi, norėdami pamatyti kokias knygas *Szwiesos Draugystė* skaito ir tarpu lietuvių platinti ketina. Vienas už kitus greitesnis pribėgęs griebė knygą, bet tuojaus trenkė ją į žemę, tartum butų žariją į rankas paėmęs, ir suriko: „Oi Dievuleli mano, jau ir czionai Rosija atsirdure, jau ir czionai Meszkorius mus persekios“

Visi sustojė ir žiūrėjo į jį nesuprasdami kas jam darosi, tas gi vaikas rodydamas į knygas tarė:

„Tos knygos yra maskolizskos!!

Dabar visi pradėjo stebėtis ir negalėjo suprasti kodėl ta Draugystė, kuri garsina buk jos mieriu yra platinti tarpu lietuvių apszvieta, gabela maskolizskas knygas. Kiti aizkino buk tai Draugystės komiteto darbas, kuris susideda isz V. Kisieliaus, mokancziy sziek tiek raszyti, P. Bancevicziaus, pabaugisio pora Gimnazijos kliasų ir J. Vieraiczio su bėda mokancziy savo parvardę pasiraszyti. Mokslo, kaip matome, jie turi mažai; bet už tai turbut maskolizsko raugo yra gerai prisigėrę todėl ir lietuvius nori juo pavaiszyti.

Broliai lietuviai saugokitės jų, nes jie į Dievą turbut netiki ir nori mus pravoslavija užkrešti. Balius pasibaigę psztinėmis, tai visai buvo pravoslavizskai. Skotijos Pleperis.

Didele exkiurszije!

Pittston'o, Pa., Szv. Kazimiero parapija parėngė didelę exkiurszije ant Harvey's Lake ant subatos, tai yra 17 Rogpjuzio (August), 1901 m.

Tikietai isz Pittston'o in ten ir atgal, tai yra dubeltavas L.V.R.R., dėl snaugusių 80 c., dėl vaikų 45 c.

Tikietai isz Dorranceton, Luzerne ir atgal dėl snaugusių 60 c., dėl vaikų 30 c.

Exkiurszijos treinas L.V.R.R. iszeis isz Pittstono Junction 7:35, isz Pittstono 7:40 isz ryto.

Viena isz dailiausių vietų dėl piknikų yra Harvey's Lake, ten yra puikus sodai ir visokių zobovų, puikus ežeras ir ant jo puikus garlaviniai dėl pasivažinėjimo.

Su musų tikietais galima važiuoti ir ant reguliarišzkų treinių. Grajis muzykė lietuviszkas szoknis.

Nuosirdžiai užpraszo visus ant to puikaus pasilinksmimo parapijos KOMITETAS.

THE LITHUANIAN WEEKLY
„ZVAIGZDE“ -- The STAR.

The only Lithuanian publication in New York, New Jersey & New England States, valuable advertising medium, executes translations and job printing in English, Lithuanian and all Slavish languages.

PUBLISHED EVERY THURSDAY

— AT —

94 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

A. BALTIEJUS, Manager

All Communications must be addressed:

„ZVAIGZDE“

P. O. Box 17, Station W. Brooklyn, N. Y.

RATES OF ADVERTISING ON APPLICATION.

Sanvaitinis laikraštis

„ZVAIGZDE“

Izleista kas ZETVERGAS. 94 Grand Street.

Kasuoja ant metu \$2.00, In uzmare \$3.50.

Anicetas Baltiejus, Dažlurtojas

Korespondencijas ir laiskus su pinigais adresuokite:
„ZVAIGZDE“.

Station W. P. O. Box. 17. Brooklyn, N. Y.

TELEPHONE 3160 WILLIAMSBURGH.

Korespondencijos.

Scranton, Pa. 24 d. Liepos, naktį, namuose Ralfo Vaitkeviciaus atsitiko užmuszėjstė. Juozas Banevicius su pora draugų grįždamas vėlai vakare namo pakelyje užkliuvo į namus Vaitkeviciaus. Parsineszdinę isz saliuo alaus, vyrai drauge su gaspadine vaisinosi mielu lietuviams gėralu. Namuose visi miegojo, iszskyrus Vladą Konstantinavicių, kurs, iszgirdęs klegesį apacioje, nulipo žemyn ir pradėjo varstyti duris. Gaspadinė užkvietė jį į kompaniją. bet Konstantinavicius, turėdamas ant Baneviciaus piktumą, prie stalo n'ėjo. Tadą Banevicius, jau truputį įsitraukęs, pavadino Vladą arkliavagiū. Toks pasakymas į pasiutimą įvarė Konstantinavicių. „Ar asz tavo arklius pavogiau?“ suriko jis ir, priszokęs prie Baneviciaus, rėzė su kumszcia jam į nosį. Banevicius pargriuvo ant žemės. Matydama tai gaspadinė, su svecziais pasiskubino iszrukti isz namų. Kas paskui darėsi viduje, niekas nežino; tik už kelių minutų Konstantinavicius iszvilko laukan Bonevicių ir numetė nuo porcių ant ulycios. Banevicius, puldamas ant galvos, nusilauzė sprandą ir numirė toje pacioje valandoje. Konstantinavicius pasirodė tokiu beszirdziū gyvuliū, kad dar spardė negyvą kuną.

Paskui užsivilkęs žiponą, iszejo kaszin kur sakydamas. „Parasykite pacziai, kad asz negyvas“. Policija ligsziol jo nesusekė.

Banevicius turėjo Lietuvoje pacziai ir penketą vaikų. Jo užmuszėjas, kaip tvirtina nabaszniko giminės, buvo arkliavagiū sename krajuje ir buvo pavogęs Baneviciui porą arklių. Kalba teippat žmonės, kad Konstantinavicius yra užmuszęs du žmones Lietuvoj.

Abudu pacina nuo Punios, Vilniaus gubernijos.

Prova už bažnycią pasibaigė. Kadangi, man rodosi, ne vienam bus akiva patirti, kaip tai kartais atsaiko su užraszymais parapijų turty, apsakysiu czia trumpai Scranton'o parapijos istoriją.

Pradeta rinkti ant bažnyczios rudenije 1892 m. Iki atėjimui kun. M. Pežos (1894m.) surinkta ir užmokėta už žemę po bažnyczios 3.200 dol. Ant tos žemės 1895 m. likosi įstatytas sklepas už 4.600., žinoma ant skolos. Po paszventinimo kampinio akmens kažinkas paleido paskalą, buk parapijos savastį turi užsiraszęs ant savęs kun. Peža. Paskala sujudino žmones, komitetas nuėjo tirti dalykus, — ir isztyrė, kad už žemę dar nėra pilnai užmokėta. Kontraktas buvo padarytas ne su parapija, tik su draugyste szv. Juozapo. Bet ant to tada niekas nepaisė: žmonėms rupejo vienas tik dalykas — kad bažnyczia butų užraszta ant parapijos, o ne ant kunigo ir, gink Dieve, ne ant vyskupo. Todėl parapijos komitetas be žinios kunigo iszmokėjo už žemę likusius 400 dol., iszsiėmė charterį ir apraszė kaip jam rodėsi bažnyczios savastį ant parapijos. Isz to iszėjo ergeliai apie kuriuos raszė laikraszciai savame laike, ir kun. Peža kurs varėsi, kad bažnyczia butų užraszta ant vyskupo, kaip apiekuno (trustee), turėjo galutinai pasitraukt isz Scranton'o. Per tuos ir vėlesnius sumiszimus parapijoje niekas gerai nežinojo, ant ko yra apraszta bažnyczia. Vieni sakė, kad ant parapijos, kiti kad ant vyskupo. Tik szjmet, kad likosi pastatyta bažnyczia ir reikėjo skolinti pinigus, iszejo į aiksztę, juog Scranton'o lietuviszkos bažnyczios savastis buvo apraszta ne ant vyskupo ir ne ant parapijos, bet ant penkių vyrų, dabar visai neprigulinczių prie parapijos. Skolinti prie tokių sąlygų, žinoma, niekas nenorėjo ir priešjo mainy-

ti deed'ą. Vasario mėnesije parapija nutarė priimti už savo apiekuną (trustee) vyskupą. Bet penki vyrai, ant kurių bažnyczia buvo apraszta, ypacz Vincas Blažys ir Mykolas Bernota (abudu nepriguli prie parapijos), nenorėjo pasirasztyti ant naujo deed'o. Jie reikalavo po du szimtu dolierių už pasiraszzymą. Nepasiliko tad kito kelio, kaip eit ant provos. Sudas (eqnity court) juos privertė pasirasztyti ant naujo deed'o — ir dabar Seranton'o lietuviszka bažnyczia priguli parapijai, o vietinis vyskupas yra jos apiekunu. Prova kasztavo 135 dol. ir už sugaiszinimą mokesties reikia atiduoti kontraktorii apie 400 dol. procentų.

Tai teip atsitinka kartais ant svieto.

Scranton'o lietuviszka bažnyczia, drauge su žeme, įtaisymai ir t.t. yra verta apie 30 tukstanczių dolieriu. Skolos dabar turi 10 tukst. Parapijonai nutarė statyt kleboniją, kurios pas Scranton'o lietuvius dar nėra. Dabar aplink bažnyczios savastį yra tvieriamą geležinė tvora.

J. M.

Black Diamond, Wash. — Darbai labai puikiai eina, o ir pribuvusiam nesunku darbą gauti. Uzdarbiai teipgi neblogi — da vis po 3 dol. ant dienos galima nesunkiai dirbant uždirbti. Lietuvių 4 familijos, o nevedusių apie 12; visi sutikime gyvena, ba, gali saktyt, visi apsiszvietę, o ir laikraszczius beveik visus lietuviszkus skaito, koki tik Amerikoj iszeina.

Oras labai puikus ir retkarcziais palyja.

A. J.

Pittston, Pa. Liudna, kad tankiai tarpe musų atsiranda iszgamos, kurie visiems garbė gadina.

Neseniai pas mus atvyko tulas lietuvius, kuris tenais buvo pavogęs ant 70 doleriu czeki. Czionai atvaževes teipgi mėgino greitu ir lengvu budu pinigus rinkti, bet nepasisekė. Czionai jis pradėjo svetimus karus vogti, bet po nekuriu laikui jį ant tos vagystos sugavo. Mėgino pabėgti, bet vieną dien, eidamas per miestą, sutiko kansztebeli, nuo kurio negalėjo pabėgti. Isprudo į sztorą ir palindo po drapanom, bet jį isz tenai isztraukė ir nugabeno į Police Station.

Bet kas yra da įstabiau — pas mus tuojaus atsiranda toki, kurie tokius iszgamas užtaria ir už juos belą deda.

S. D.

AUSZTANT.

T. T. Ježo apysaka.

LIETUVISZKAI ISZGULDĖ JONAS MONTVILA.

(Tąsa).

Teip užimta nė nesijuto, kaip perėjo suvirš valanda laiko; nesijuto nė Petras. Abudu nepatėmijo, kaip į kambarį inėjo Ona; inėjo ir sustojo pas duris su nuosteba žiurėdama į juodu. Ilenka sėdėjo ant kedės, truputį nusilenkus prie stalo, Petras stovėjo šalia jos; viena ranka laikėsi už kedės, ant kurios sėdėjo Ilenka, kitos alkune pasirėmęs ant stalo; krutine kuomet siekė merginos ranką, o veidas nuo veido buvo teip arti, kad norint pabučiuoti reikėjo tik truputį atkreipti galvą. Toks susiartinimas atskyrios lyties ypatų, skaitančių drauge vos keturiasdešimtis kelis metus, rytuose buvo laikomas pažvelgtinu. Ona valandėlę stovėjo, nieko pažvelgtino nematė, bet iš netičių suriko:

— O kas čia?

— Ilenka kruptelėjo. Taip nusigando, kad negalėjo nė pakilti nuo kedės. Petras atsigrįžo ir tarė į seserį:

— A..... Anka, ko teip rėki?

— Tu ir ji?!

— Rodau jai ir pasakoju, ka rodžiau tau.

— Bet..... ale..... — ir norėjo rasti žodžius, kuriais švelniai galėtų išreikšti nemandagumą to sėdėjimo jūdvių kambarių.

— Sėskie čia — pertraukė ją Petras. — Šiandien gal ir tavę tas užims.

— Uhm..... — skėstelėjo rankomis.

— Brolio albumai Oną visai neužėmė, pirma dėlto, kad jie buvo neįvairių dažų, antra, kad ten nebuvo paveikslai šventųjų. Dabar-gi ji atėjo su reikalu. Pamojo pirštu Petrą, o kada tas išėjo pas-kui ją už durų, tarė:

— Čia pas tavę atėjo.

— Kąš?

— Sodietė kokia. Laukia ji žemai.

— Pasėdės tu su Ilenka.

— Aš su ja nesėdėsiu. — atsakė.

Atsakymas teip skambėjo, kad Petras atjautė jame paniekinimą dėl Ilenkos. Petras suprato sesers mislį ir nė neprašė daugiau jos, tik pasakė:

— Tuojaus ateisiu.

Sugryžo į savo kambarį perprašyt Ilenka, kad turi ją ant valandos palikti vieną, bet ją sutiko jau ant slankščio. Atsisveikino jį ir nuvėjo pas Oną, kuri visai ant Ilenkos nežiurėjo, neatsakė jai nieko net, kada ta ją atsisveikino. Reiškė tas: „Neateik pas mus daugiau“. Onos akyse Ilenka nors ir nebuvo dar pasileidus, bet labai susikompromitavojus. Ji Ilenką niekino, nors šios paskutinės sąžinės dar neapsunkino nuo lėmė pabučiavimo, iš kurio teip džiaugėsi Ona. Ona savę teisingo daleisdama:

— Jeigu aš pabučiavau vieną ir tik vieną sykį, ji turėjo būti tris, ir tai gal po kas zin kiek sykų. Stojanas..... Nikola..... o dabar Petras!.....

Petras grinčioje rado merginą, kurią pirmu syk savo amžiuje matė.

— Kas tu do viena? — užklausk jos.

— Aš nuo Peto iš Krivenos.

— Iš mehanos?

— Teip.

— Gėl Stojano sesuo?

— Teip — vėla atsakė mergina.

— Ką-gi man gero pasakysi?

— Vienas komitadžas persikėlė laimingai, o kitas persikraus-tys dar šiandien.

— Na? — nusistebėjo Petras.

— Tas ką persikėlė sakė, kad ans kitas turi neatbutinai su tavim matytis. Jeigu tu nenuvažiuosi į Kriveną, tai jis ateis į Ruš-čuką.

— Jug jie kraustosi nakčia?

— Nakčia — atsakė.

— Gerai. Pasirupysiu ant nakties ten buti. Ką tu darysi?

Gal pas mumis pernaktvosi?

— Gryztu, nes be manęs jie nepersikraustys?

— Gal užkąsi ką?

— Laukia vežimas. Tėvas liepė pasimatyt su tavim ir tuo-jaus gryžti.

Mergina teip tvirtai atsakė, kad Petras nė nedraudė jos dar nors dasilsėti. Paantrino, kad vakare pribus ir išleido merginą per duris.

Išvažiuot Petrui buvo nelengva, nes ant jo buvo atkreiptos poli-cijios akys. Reikėjo išrasti progą. Dėlto jis nuėjo į krautuvę pasi-rodavyti su motina. Proga vienog pati atsirado becinant į krautuvę. Ant gatvės sutiko pora arklių užkinkintą vežimą, kuriame sėdėjo, apart vežejo trys žmonės ir trys šunes. Žmonėmis tais buvo du kancleriai ir sekretorius dviejų konsulatų: itališko ir angliško; šunes buvo vyzlį veislės. Visi trys laikė rankose po šaudyklę, ant pečių buvo užsime-tę po skurinį krepšį. Matomai važiavo ant medzioklės. Vežime sto-vėjo dar dvi šaudyklės.

— Stoks! — riktelėjo kancleris į vežėjų, kada pamatė Petrą, kurį paskui šuktelėjo. — Sėsk pas mus!

— In kurį kraštą važiuojate?

— Prie Jautros įplaukos.

— Palaukkit išsirengsiu.

— Nelaukčiame nė valandos?

— Tai kaip-gi?

— Turi del išsirenkimo dvi šaudykles ir tris krepšius. Sės-kis! Bus tai lyg mes tavę pavogtume.

Proga buvo labai gera ir Petras nesipriešino. Norėjo tik duot žinią motinai. Medėjė vienog ir to nedaleido. Instėdo tada ir išva-žiavo. Kancleris itališko konsuliato užtraukė medėjų dainą, kitas kancleris ant vivat šovė į viršų; buvo jie jau truputį užsitraukę. Ve-žimas tarškėdamas lėkė per miestą. Petras turėjo linksmą draugiją ir tik už miesto dasižinojo, kad išvažiuoja ant trijų sąvaičių.

— Ką pamislys motina? — rupinosi jis.

Vienog neturėjo ką daryti. Arkliai bėgo šuolia; ponai dainavo ir šaudė; šunes lojo; susitinkanti žmonės sustoję žiurėjo į girtus euro-pėjiškos civilizacijos reprezentantus.

Prasiblaivys..... — pamislijo sau Petras.

Pasirodė vienog, kad tame klydo. Civilizacijos perstatytojai butų gal ir išsipagirioję, kad nebutų turėję prie savęs po plėčką konia-ko. Gėrė jie ir davė Petrui, kurs nenorėdamas pasigerti, laikė pri-šęs prie lupų, vienog koniako negėrė.

Glrtavimas jų buvo labai parankus Petrui. Konsulatų urėd-nįku ketinę buvo nuvažiuot ant nakvynės į Šistovą, bet to padaryti negalėjo.

Angliškas kancleris davaziuoti ten negalėjo. Kelis syk iškrito iš vežimo, susidaužė ir tolesni kelią turėjo važiuoti labai išleto. Vos ne vos vėlai vakare davaziavo jie į Kriveną. Rrivenoj pravažiavo pro juos vežimas, kuriame sėdėjo kelios moterys, tarp kurių Petras pažino ir Mariką. Linktelėjimu galvos ją pasveikino. Ji teipojau atsakė.

Krivenoj vežėjas liepė čorbadžui parengti gerą nakvynę. Iš vežimo į grinčią urėdņikus nešte turėjo nešti. Itališkas kancleris be-dainuodamas gana geru bosu užmigo; angliškas teip-gi bešaukdamas: „God save the queen“ užmigo, sekretorius miegojo teipgi. Petras at-sigule su drabužiais, o kada viskas aptyko, atsikėlė ir nuėjo į me-haną.

Mehanoj buvo tamsu; duris rado uždarytas. Petras pabarški-no į duris ir iš vidaus išgirdo balsą:

— Kas ten?

— Žmogus iš Ruščuko.

— Koks?

— Tas, kurį šaukė Peto.

— Ar Maryka sugryzo?

— Sugryzo..... Hm! – nusikosėjo garsiai.

Tuom tarpu per duris išėjo vyras ir moteriškė. Vyriškis prie jo prie

Petras atsišaukė:

— Tai Nikola?.....

— Norejo persikelt drauge su manim, bet turėjo dar liktis.

Persikels šiandien ir tuojaus eisime į Balkanus.

— Na jau laikas – atsišaukė Peto.

Pro Petrą ir komitadžų praslinko Marika ir dingo tamsoj. Jiedu žiūrėjo į tą pusę, kur ji nuėjo ir klausė. Naktis buvo labai tyki. Šian ir ten padunojai girdėt buvo kvarkimas varlių. Petras stebėjosi ir mislėjo sau: „Kaip jie galės susiprasti, kad varlės visose pusėse, kurkia?“ Žinojo jis, kad ir jie turi susišaukt nuduodant varlių balsą.

— Perėjo pusė valandos ir Peto atsišaukė:

— O!

— Kas? – užklausk priartįdamas prie jo Petras.

— Jau..... atsakė ir pridūrė. – Kaip jis ateis, tai jūs nusiduosite į kavinę. Žiburio nežiebkite, galite kalbėti patamsia, o aš su Marika čia pavaktuosime.

Toje valandoje išgirdo balsą virplio; kitur toks pats balsas atsakė ant pirmo. Paskui viskas aptuko; tik vejas truputį pradėjo smarkiau pusti; vakaruose nusidriekė žibainys ir iš nuo Dunojaus pasirodė dvi skubiai einančios žmogystos.

— Petrai? – sušuko vyras.

— Nikola!..... – atsakė Petras.

Trys revoliucionieriai įėjo į mehaną; Peto ir Marika liko ant sargybos.

Kalbėjosi jie neilgai. Už pusės valandos išėjo iš mehanos. Peto jų užklausk:

— Na?

— Einame..... – atsakė Nikolos draugas.

— Su Die..... Tegul jums Dievas padeda! – ir atsigryžęs į merginą tarė: – Atnešk duonos, druskos ir bonką raki, kad nesakytų, kad Peto juos nepavaišino.

Mergina išnešė jau pirmiaus parengtą krepšelį ir užėjo pirmiaus rodydama jiems kelią.

— Palydek truputį ir tu. – prašė Nikola Petro. – Noriu ką dar tau pasakyti nuo savęs.....

— Jiedu likosi truputį užpakalij. Nikola užklausk:

— Nori tu žinot, dėlko aš..... teip su Stojanu?.....

— Žinoma norėčiau, nes tavo piktumas ant Stojano, su kuriuom turėtum buti geriausioj sutikmei, išrodo labai keistu.

— Ir man teip rodosi – atsakė Nikola.

— Tai kodėl su juom nesusitaikėi?

— Nės tarp mudviejų stovi.....

— Kas?

— Ilenka..... Ji sustojo tarp mudviejų!..... Kaip tai atsitiko, aš pats nežinau!..... Kada ji stoji tarp mudviejų, teip pradėjęs atneškėti Stojano, kad oloj budamas norėjau jį užsmaugti teip, kaip jis užsmaugė milijimą..... Ha!..... – atsiduso.

— O jeigu ji jį myli? – atsišaukė Petras.

— Tai-gi, kad to nežinau. Man rodėsi, kad ji manę myli.

Su vilčia įsilicidau į urvą ir ten pradėjau abėjoti..... Nežinau..... bet, jeigu ji jį myli..... jeigu ji jį myli, aš tik negivą ją jam atiduočiau... Ne..... ji Stojano negali myletti..... neturi myletti!.....

XXIII.

Toks staigus Petro išvaziavimas iš Ruščuko labai nugąsdino bobą Mokrą. Stebėjosi ji, kad Petras dingo be žinios. Jautri motinos širdis garsiai pradėjo plakti ir ji sudėjavo:

— Dieve mano, tai jau trečias..... trečias ir paskutinis!.....

Negalėjo dasiprotėt, kas su juom atsitiko. Dasizinojus nuo Onos, kad pas Petrą buvo atėjus duktė Peto, dasiprotėjo, kad jis turėjo aplieisti Ruščuką. Apmislėjus vienog, kad jis buvo kasdieniniai apsiirngęs, net be viršutinio žipono, daleido, kad jį turėjo staiga užklupti turkai ir suareštavoti. Tokiuose laikuose visko galima buvo tikėtis. Suareštavojo jį ir slepia.

— Dasizinosiu aš apie tai..... – tarė pati sau.

Ona įgraudino, kad ji niekam neišsuduotų, ką ją išnykimas Petro baugina.

— Nuduok, kaip kad tavęs tas visai neapcitų!.....

Pati teip-gi niekam neišsidavė su savo liudnumu. Niekeno apie Petrą neklusinėjo. Atydžiai tik klausėsi kalboms konako urėdinių ir zaptijų, kurie užeidavo pas ją ant mastikos. Vienog ją tas gąsdino. Kas tai galėjo atsitikti?.....

In antra dieną po išnykimo Petro vakarienuojant Ona atsišaukė į motiną:

— Gal tik viena ypata ką-nors apie Petrą žino?

— Kas?

— Ta, kuri daugiau neateis mūsų namus.

— Kas-gi?

— Ilenka.

— Kodėl ji neateis?

— Ba..... aš ją maika, maika, užtikau du vienu su Petru.....

Petro kambarij.

— Ir kas iš to?

— Sėdėjo ten pas jį apie tris valandas. Atejo pas manę, truputį pasėdėjo ir išėjo. Aš laukiau, laukiau..... o kada atėjo Marika, nuvežus pašaukt Petrą, radau ją ten. Jug Petras, teip ilgai su jaje sėdėdamas, turėjo ką nors jai pasakyti!..... Atsimenu, kaip jis sugryzo iš Bukarešto ir pasakojo apie legijonus. Ilenka užmetė jam, dėl ko jis neišėjo į kariumenę.

Boba Mokra išklusius skundo, rado jame dvi puses: viena ją linksmino, kita-gi privertė svarstyti. Džiaugėsi, kad Ilenka artinasi prie Petro. Ant skundo Onos nepaisė. Petrą gerai žinojo, ir daleidimus dukters nedalyvavo. Bijoto tiktai, kad Ilenka nebutų jį prigundijusi stoti į kareivių eilias.

— Paklausiu jos – pamislėjo sau.

Reikėjo nueiti pas hadži Christienę, bet prie jos klausiti negalima. Nereikia net nė išduoti, kad Petro nėra.

Vienog nuėjo pas hadži Christienę ir kada toji pasiskundė, kad serga, liga jos boba Mokra labai užsiinteresojo.

— Dieglys, širdelė, – dieglys tavę eđa.

— O, džanam..... ir kaip dar!..... Kad ima diegt kad, tai neturiu kur dėtis.

— Vargas.....

— Ah! – atsiduso hadži Christienė linguodama galva.

— O aš sušuko Boba – turiu gyduolių. Davė man jų mardžaras.

— Gal gali ir man jų truputį duoti?.....

— Duosiu, kodėl ne. Štai tegul Ilenka su manim cina, tai parneš.

Einant boba Mokra nieko nesakė Ilenkai, parėjus nevedė ją į musairlyką, bet tiesiog į Petro kambarij.

Mergina pas duris staptelėjo, lyg dvejojama: eit, ar ne.

— Eikš – šaukė ją boba. – Petro nėra namiej'.

Inėjus Ilenkai, boba uždarė duris ir užklausk:

— Ar, žinai, kad mūsų Petras kas žin kur dingo?

— Dingo? – nusigando mergina.

— Jau trečia diena, kaip jo nėra!..... Ar nežinai, kur jis??

Ar tu nedasipranti?.....

— Nieko nežinau.

— Kalbėji su juom apie kariumenę.

— Kalbėjau.

— Ir prikaišiojei jam, kodėl jis nepastojo kareivių?
 — Ne — atsakė. — Aš jam neprikaišiojau.
 — Ar gerai atsimeni?
 — Klausiau jo, kodėl jis ne Kladovoj, ir jis pasakė, kodėl.
 — Klausiau, kada jis man parodė šitas knygas — parodė ant albumų — jau
 jo nedrįsau klausiti.

— Kodėl? — užklausė boba.
 — Už tai, kad yra žmonės vertesni už kareivius.
 — Kas-gi su juom atsitiko? — atsišaukė boba su skausmu.
 — Paziūrėjo į Ilenką ir akyse jos atsimušė motiniškas jausmas,
 jausmas neapsakomo gailėsčio ir išgąsties. — Oh!..... — atsiduso, lyg
 širdis būtų plyšusi.

— Močiut..... maika.....! — tarė artįdamasi prie jos Ilenka.
 — Tai jau trečias..... trečias!..... — dejavo senė, o ašaras
 bėgte bėgo per veidus.

Apsiverkė ir Ilenka. Kaip tik boba pamatė verkiant merginą,
 apsišuovė sau ašaras, atsiduso ir tarė:

— Reik eiti prie darbo.
 Norėjo jau išeiti, kada atsiminė, kad Ilenkai turi įduoti gyduo-

— Luktelk valandėlią, atnešiu gyduoles.

Atnešė įvyniotas į popierių ir papasakojo kaip jas reikia naudoti.
 Iš Petro kambario išėjo drauge.

— Ar neužėsi pas Oną?
 — Ne — atsakė.

Boba ant to nieko neatsakė. Mislįdama nuolat apie Petrą, da-
 leido, kad ir jis stoji į pėdas jaunesniojo sunaus, kurs galvą savo pa-
 dėjo. Akyse jai stovėjo jau Petro galva, užkabinta ant šatros prieš
 miesta ant pabauginimo žmonių, šiurpuliai ją pakratė, tai pamislįjus.
 Silpna jai darėsi, vienog prieš nieką su tuom neišsidavė. Prieš turkus
 juokėsi. Nesusimaišė net, kada atėjęs į krautuvę Aristarchi-bej tuoj
 jai pasakė:

— Gerai, boba, tavo sunus elgiasi!.....
 — Neblogiaus už kitus.....
 — Kas būtų tikėjęs!.....
 — Oh..... tikėtis visko galima.....
 — Širdį jai spaudė. Dasiprotejo, knd turkai apie Petrą jau
 turi žinias, ir jau gali jų paklausti. Tai-gi ir ji atsišaukė:
 — Aš nė nežinau, kur jisai dingo.....
 — Nepasakė tau?
 — Na ne..... Ką jis pasakosis..... jug jau jis vyras.
 — Šistavos kaimakalas atsiuntė žinią apie jį ir apie jo drau-

gus.
 Boba Mokrą daugiaus neklausinėjo. Girdėjo apie Šistavos san-
 diahą dar nuo laikų hadži Dimitro.

— Pašėlusiais reikia būti — pasakojo bej — kad gerti per tris
 dienas..... Viečas vos nepaskendo, kitas susižeidė..... Baša, dasi-
 žinojės, kad ir tavo sunus su jais ten trunkėsi, sušuko: „Bravo, mūs
 daktaras!..... Nereikia geresnio liudijima, kad jis yra ištikimu padi-
 šacho paveldiniu“.

Boba Mokra nusistebėjo. Bej pasakojo apie kokią tai girtuo-
 klių bandą, prie kurios priguli ir jos sunus, vadįdamas juos ištikimais
 padišacho paveldiniais. Ką tai zenklitų?.....

Skendo senė mislyse ir jau turėjo viltį. Buvo jai lengviaus.
 Laukė tik išsiaiškinimo viso veikalo. Sėdėjo tą dien vakarė, megzda-
 ma pančeką ir mislidama apie Petrą, kada į ausis jos atsimušė balsas
 šuivo.

— Viešpati! — sušuko pašokus. Tą pat padarė Ona.
 Po pirmo šuivo tuojėjo kitas, po to trečias, ketvirtas.....
 — Ar ne Stojanas! — suriko Ona.
 — Kas ten? — tarė motina.
 — Iš Kladovos! su karciviais atėjo! — šaukė su džiaugsmu.
 — Tylek..... tylek! — rėkė ant jos boba, nežinodama nė ką
 mislyti apie šaudymą.

(Toliaus bus.)

Budas iszsimokinimo angliszkos kalbos.

(Tąsa).

Raszosi	Tarfasi	Reiszkia
Much	macz	daug
Murder	mojder	užmuzimas
Music	mjuzik	muzika
Musician	mjuziszzen	muzikantas
Nail	neil	vinis
Name	neim	vardas
Nation	nejszen	nacia
Nativ	nejtij	gimes
Near	nijr	arti
Necessary	neesseri	reikalingas
Neck	nek	sprandas
Needle	nidel	adata
Neighbor	nejbor	susiedas
Neighborhood	nejborhud	susiedystė
Nest	nest	lizdas
Never	never	niekados
New	njuu	naujas
News	njuus	naujiena
Next	nekst	ateinantis
Nice	nejs	gražus
Nicety	nejseti	czistumas
Night	nejt	naktis
Nip	nip	nulaužti
No	no	ne
Nobody	nobody	nė vienas
Noise	nojs	lermas

(Toliaus bus.)

Hello! Hello! Hello!

Asz czionai, jus vienzemis, ką szneku jus prigimta kalba

I. ROBINSON,

The Cheap Furniture Store.

248-252 GRAND STR., BROOKLYN, N. Y.

EXTRA! EXTRA!

SPECIJALISZKAS ISZPARDAVIMAS ANT VIENOS NEDELIOS.
 GELEŽINE LOVA, SPRINGSAL IR SZIENIKAS \$4.99 ir ar gsztyln.
 ARŽUOLINE SZEPRONA — — — — — \$3.99.
 ARŽULINES, SU AUGSZTU UŽPAKALIU KRESSES \$0.49
 C I K C AM KERICZIALI IR VEŽIMUKAI \$2.98 augsztyln.

Mes parduodam ant 30 ir 60 dienų.

SZTORAI ATDARI IKI 10 ADYNAI VAKARE.

S. JARMULOWSKI,

No. 54 Canal Str. New York.

Asi užlaikau BANKĄ, kurioje galite saugai pasidėti savo pinigų, teipogi iszmatuoti pinigų visų žemių. AGENTŪRA visų latvinių kompanijų ir geležies linijų. Šalpkortės ir isz Europos. Teipgi suverziu pinigūs į visas dalis svieto ir iszduodu vekselius ant visų didžiųjų miestų Europos.

Bankas Europoje,

Hamburge: S. Jarmulowski.

Luebeck: S. Jarmulowski & Co.

RED HOUSE CLOTHING CO.

Adolph Lewis,

PARDAVEJAS Naujų ir naudotų drabužių,
190 Myrtle Avenue,

Tarp Hudson Ave. ir Fleet Pl., Brooklyn, N.Y.

Paranku tenai nueiti, nes galima susisiekėti lietuvizškai.

Lietuviai!

Jūs tankiai reikalaujate siųsti kam į krajų daviernastį ir kitus paliudijimus; kroipkitės prie manęs, asz tą viską atliksiu kuo geriausiai. Paraszysiu daviernastį ir parupinsiu konsulio paliudijimą.

JOHN A. BELIAKOFF,

NOTARY PUBLIC,

227 East 19th Street, New York, N. Y.

ZVAIGZDĖS AGENTAI:

T. Rauliczkis

22 Broad str., Hazleton, Pa.

Stanislovas Poteliunas.

Plymouth, Pa.

Povylas Gaizaukas,

24 7th Str., Mahanoy City, Pa.

Juozas Kasilaitis,

74 Carrol str., Pittston, Pa.

P. Mikalauskas

25 W. 2nd Str., S. Boston, Mass.

Antanas Szileika,

Spring Valley, Ill. ir Špiclinkej.

M. Szvernicks,

146 Roebling Str., Brooklyn, N. Y.

M. Czeponis,

72 Jubilee Str., New Britain, Conn.

Mikolas Miszkunas,

8 Belmont ave., Newark, N. J.

J. Macziulaitis,

165 Ferry Str., Newark, N. J.

J. Rabikauskas,

328 Plymouth Str., Brooklyn, N. Y.

Jonas Nutauc,

4424 S. Wood Str., Chicago, Ill.

Jonas Karalius,

652 W. German st. Baltimore, Md.

Jonas Damukaitis,

641 W. Lombard st. Baltimore, Md.

KELIAUJANTIS AGENTAS

Andrius Mikalauskas,

25 W. 2nd Str., South Boston, Mass.

LIETUVISZKAS SALIUNAS

J. J. Zimantai.

Užprasnu visus brolius lietuvius pas mus atslankyti. Mes laukome gę aly, gardžią ariel kelę, visokių vynų ir kitus gerymus, teipgi ir gerų cig arų pas mus galima gauti, o jau apie užkandžius, tai nęrką nę kalbėti — visada szvieži, o pietus duodam tik už 10 cen. o zupę visados dykai prie stiklo alaus. Užeikit ir persitikrinkit, jog tai labai gera užėiga del kožo vieno pas

J. ir J. Zymantus,

po No. 305 Kent ave, Brooklyn, N. Y.

Stebetina droga!

Vaikams prie miszių suknius isz geriausio kaszmiro su puikum pamusalu už

\$3.50

Kamžos 75c, \$1.00, \$1.75. PLOSZCIAI \$16.00 ir daugiau. Kunigizskos suknius \$12.00 ir augszėziaus. Gera visa eile drapanų \$18.00 ir augszėziau. Paltos extra \$20.00 ir augszėziau.

BOHNE BROS & CO.

34 Barclay St.

New York.

Temikit Lietuviai

Sutrupmytas Lietuvizskai-Anglizskas Žodynėlis, sudėtas ir iszduotas kun. Petro Saurusaičio, Waterbury'o Conn. klebono.

Yra tai labai naudinga dėl lietuvių knyga, nes ne vienam atsitikime bus ji lietuviams didele pagelba.

Galima gauti pas patį autorių arba „Žvaigždės“ spaustuveje.

Michael Bershatzky.

RUSKOS IR TURKIZSKOS MAUDYNĖS.

Viską užlaikoma czystal. Atskirus kambarai dėl vyrų ir moterų. Atdara nuo 8:00 ryto iki vakaro.

72 Seigel Street.

Ret. Manhattan and Graham Ave., Brooklyn, N. Y.

GEO. SCHOBER,

Pardavinėja visokias mėsas, kaip to:

Jautiena, Avincziena, kiauliena, deszras ir teip visokias importovatas ir czionaitines mėsas.

92 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

„Saulė“

Vienatinę du-kart nedėlinę gazieta iszeinantį Amerike utarnyke ir pėtnyčioje, kasztuoja ant meto \$2.50, į užmarę \$3.50.

Kas užmokės \$3.00 tai aplakys „S.“ ir „L. V.“ In užmarę „Saulė“ ir „Linksa V.“ \$4.50.

Adresavokite:

D. T. BOCZKAUSKAS,

520-522 South All., Mahanoy City, Pa.

T. Schwartzkopf,

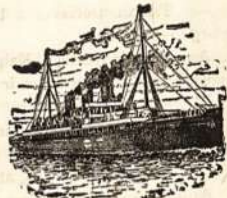
12 S. Main Str.

Pittston, Pa.

Užlaiko didžiausią sklodą visokių gerymų kaip to: ARIELKU, VYNO ir visokių užrubežiniu LIKIERIU.

Pardavėjas das jį yra visiems žinomas Juozas Tepliuszis, kuris ko teisingiausia višiems lietuviams pitararnauja. O be to: ten galima gauti visokius gę, ymus pigiaus, nę kaip kur kitur.

Ant. Grochowskis,

Viešitinė Katalikizska LAIVAKORCZIU AGENTURA.

dėl Brooklyno ir Long Island,

90 GRAND STREET,

netoli Grand ir Houston St. Fero,

Brooklyn, N. Y.

Laivakorės geriausių kompanijų už kompaniezną prekę. Siunčia pinigūs į Europą per randavą banką. Visoki persiuntimai daėina greitai ir teisingai.

AGENTURA GARSINGU DIDUOLIU

DR. PETRO GOMOZO IR ALIEJUS.

Naujena Naujena!

SKAITYKIT VISI!

LIETUVISZKA LENKISZKA APTEIKA.

Apgarsinu savo tautieziams jog mano Lietuvizskoj Lenkiszkoj Aptiekoj 335 Grand Str., randasi vi soki vaistai ir žolės vartojamos kaip gydymas Europoje, trjanka ir t. t. Teipogi labai pigiai galima gauti specializskus vaistavtus nuo visokių ligų kaip tai: nuo užsiszaldimo, plauczių užsislegimo, sunkaus kosulio, džiovos; teipgi nuo romantizmo, kauų laužimo, kojų traukimo, galvos skandėjimo, neuralgijos, visokių puezku. Vaistai nuo pilvo skandėjimo, daduodanti gardumą prie valgio ir daugybę kitokių. Visi tie vaistai yra kuo geriausiai prirengti pagal geriausių Europos ir Amerikos Dakтары receptus ir jiau daugybę lygonių jais iszsigydę, labai mažai iszduodami ant to pinigų. Visus savo vaistavtus asz siunčiu pareikalaujusiems per pacztą arba expresų į visą Ameriką. Reikale paraszzykite pas mane laiszką o asz rodą snteiksisiu jums dovani.

Mano aptiekoje yra gamami visoki skurturiniai ir elektrizski BANDAZAI už žemiausiaisį prekę.

M. MAYER

EUROPISZKAS APTEKORIUS.

335 Grand str. BROOKLYN, N. Y.

tarpe Marcy ave. ir Havenayr Str.

Telephonas 1342 Williamsburg.

DR. LEO. LANDES,
LIETUVISZKAS DAKTARAS,
24 UL., NEW YORK.
Lietuviškas gydytojas vyrų ir moterų ligų. Mokinio-i universitete New York; praktiko'o ligonbuciuose Wied Berlyne, karališkoje mokykloje Pradene, buvo perditiniu mokslo Lebarian. Bellevue, Port Graduate Hospital College ir t. t.

USZTIKRINA ISZGYDYMA

visų slaptų ir paprastų ligų, kaip tai: plaučių, kepenų, skaudėjimą vidurių, pilvo, nepomietų, apalpinimą, skaudėjimą, tinimą, moteriskias ligas ir viską. Gydymai nerviszkų ligoms. Naudojama elektriniai prietaisai.

VISOKIAS LIGAS

gydyti į keles dienas, kaip tai ligas, kaip, uždegimą žarnų, išdžiuvimą plaučių, skaudėjimą lūpų, nosies, akių, ausų, skaudėjimą pažasty ir t. t. Išgydyti kitriniu kiekviename atstiktime. Chroniškas ligas gyda pasekmingai, ir slopina ligas užlaikau slaptybės.

Dr. Leonard Landes,

134 E. 24-th str., cor. Lexington ave.
Office valandos: nuo 9 ryto iki 1 popiet
nuo 5 po piet iki 8 vak.

Modeliomis: nuo 8 iki 10:30 ryto ir
nuo 2 iki 5 val. po piet.

RODA PER GROMATA DYKAL

Upraszydami gyduoles prisiųskit \$1.00.
Jeigu sergi tai parasyk kiek turi
metų, kiek sveri ir aprasyk savo ligą, o
sz prisiųsi gyduoles kurioms išgy-
dysi.

CAECILIA HALL,
GEO. SCHMIDT, PROPRIETOR.

Užlaiko visokių gėrymus, kaip tai:
* VYNA, SZNAPSA IR ALU. *
No. 101 & 103 Grand Street,
Brooklyn, N. Y.

Teipgi yra puiki salė dėl mitlogų, vese-
lijų ir teip visocių susirinkimų.

Czlon Szv. Juozapo ir szv. Kazimiero
draugystės laiko czlon savo susirinkim-
ams.

„KATALIKAS“

Lietuviškas Sanvai-
tinis laikrasztis.

Iszeina Chicago, Ill.

Kasztuoia ant me-
tu \$1.50.

Norinti uzsirasyt, tu
ri adresuoti:

Katalikas Publishing Co.,
3222 Auburn Avs.,
Chicago, Ill.

Senas Daktaras Smith

Seniausias seniai zinomas specialistas.

Asz gvarantuojū iszgydimą užnuodyjimo kraujo, skuros isz-
berimą, spuogų, skaudulių, skaudancios
gerklės, liežuivio, burnos ir nosies. Ro-
nuotas kojas, skausmą nugaroje, skausmą galvos, gėlimą kanų, skau-
dėjimą krutinės, skaudėjimą vidurių, nesumaliną pilvo, užpavietrijimą,
hemorodą, sausgėlą, szirdies ligas, plaucių ligas, užsisaldymą, dusulį
ir džiovą.

Asz turiu viska kas dėl gydymo reikalinga: liekarstas ir in-
strumentus ir per ilgiausių tyrinėjimą da-
siečiau didžios praktikos. Daugel žmonių
ateina pas mane, idant juos iszazgaminavociau ir savo pagirtina meto-
da gydinciau, kurie pirmiaus gydesi pas daktarus, garsinanciuosius
gabeis daktarus.

Saugokites nuo tokių žmonių, agentų, draugvsczių, už dyką
duodanczių receptų, diržų su elektra ir apgavinių
patentavų giduolių.

Kreipkites visi isz pirmo pas seną daktarą Smith, jis yra se-
niausias ir geriausias, o užvedysit laiko, pini-
gų ir skausmų. Gvarantavoja greitą ir pigų iszgy-
dymą. Rodas duoda už dyką. Liekarstos 50 centų.

Neužmirskit adriso:

136 E. 18th Str.,

New York, N. Y.

BENZIGER BROTHERS

36 38 Barclay st.,
NEW YORK, N. Y.

Isz lerbija
KARUNU,
VELIAVU,
ir yvairiausių
ŽENKLELIU
Teipgi specia-
lizškai darome
szilkinis ir
auksinius ISZ-
SIUVIMUS.

Ant pareikalavimo visados prisiunsime prabas ir tavoro
prekes, teiposgi ir didelę ilustravota katalogą prisiųsime už
yka. Raszyk ant adreso:

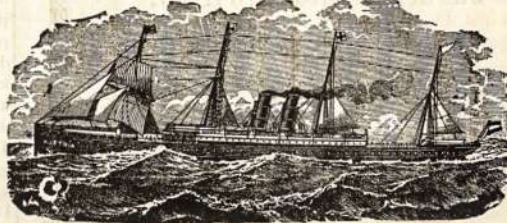
Benziger Brothers,
36 & 38 BARCLAY STR., NEW YORK, N. Y.

MAX KOBRE

Lietuvizska Banka

40 Canal Str., — 142 Division Str.,

New York.

Prieteliai! duodu jums žinią, kadmes parduodam Szifikortes ant visų
greiciausių laivų už pigiausių prekę. Esu nztvirtintu agentu ant lini-
jų, North German Lloyd Bremen; Hamburg American Line Hambur-
go; Red Star Line Antverpo ir Nitherlands Line Roterdamo. Siun-
cziamo pinigūs, kuriuos jusų prieteliai geuna į 15 dienų. Musų kanto-
roje galite susisznėkti lietuvizškai ir lenkiszškai. Ateikite ir persiliū-
dykite, kad mes per 25 metus su kožu spsiejome teisingai. Teiposgi
parduodam tikietus ant visų geležinkelių Amerikoje ir Europoje.

Duodam žinot kad mes primam pinigūs į deposito bankos ir mo-
kom po 3½ procentus ant metų. Procentą tik tą mokam nuo 50 dole-
rių ir virszaus, ale kad buva padėti ne mažiau kaip 6 mėnesius. Padėti
ir iszmiti gali kožną dieną nuo 9 cyto iki 2 po pietų ir nuo 4 iki 8 va-
landai vakare.

NAUJAI INTAISYTA

„ZVAIGZDES“

★ SPAUSTUVE ★

Atlieka visokius drukorizskus darbus gerai, pigiai ir greitai:

DRUKUOJA KNYGAS, CIRKULIORIUS, KONSTITUCIJAS DEL DRAUGYSCZIU, GROMATAS, VISITING, BUSINESS CARDS IR

VISUS KITUS DRUKORISZKUS DARBUS.

Kas darba paves, nesigraudys.

★ ★ ★

SPAUSTUVE YRA PO NUMARU

94 GRAND st.,
BROOKLYN, N. Y.

Sveikata! -- Ilgas Gyvenimas!

Teip visi sako, kurie perka valgius nuo **J. Krauczeliuna**. Jo satorias visada yra pripildytas szvieziais tavorais, kuriuos pardavineja daug pigiau kaip kiti. Uzcedyk pinigus ir sudrutik savo sveikata pirkdamas valgius pas

J. Krauczeliuna,

118 GRAND STR.,

BROOKLYN, N. Y.

JAMES J. MCGINTY

LAIOTOJAS LAVONU IR BALSAMAVOTOJAS
PRIE LIETUVISZKOS PARAPIJOS BROOKLYNE.

Laidoja ant visokių kapinų.

PARSAMDO KARIETAS ANT SZERMENU, VESELJU IR KITUOSE REIKALUOSE LABAI PIGIAI.

Gyvenimas ir kancelarija po No. 72 South 2-nd Str.
Stonia po No. 76 South 1-st Str., Brooklyn, N. Y.

Stonia atdara diena ir nakti.

Telefonas 559 Williamsburgh.

FR. PUSTET & CO.

Atlikti visokius drukorizskus darbus del szvento Tevo ir szv.

Ritu Kongregacijos.

Iszduoda ir parduoda knygas visokiose kalbose, kaip tai: lotyniszkoje, prancuziszkoje, angliszkoje, vokiszkoje, lenkiszkoje, lietuviszkoje ir kitose.

Dirba pas save ir pargabena isz uzmarės visokius baznytinius daiktus kaip tai: amotus, kopas, kielikus, liktorius, szventuju stovyklas ir t. t.

Teipgi parduoda Szkaplierius, Razanczius, Ignosellus ir visokius szventuju pavekslus.

Visus daiktus laiko ko geriausiai, o parduoda ko pigiausia.

52 Barclay str.
New York.

TELEPHONE 4548 COTLAND.

Turi didelius sklodus, Ryme, Ratisbonoje, Cincinnati ir New York'e.

SLAPTYBE!

Skaityk szita su atyda ir gerai atsimink.

Žmogus nuolatai yra spaudžiamas visokių ligų: gal szita ar kita sanvaitę reikalauti mano pagjalbos, kaip specialisto. Asz per daugelį metų užsiemiau gydymu vien tik vyrizskų ligų, nežiurint isz kokios priezasties ir kada jos kilo. Kaip tai: Abelną silpnumą, ligas gautas per iszdykumą jaunystėje, negerus sapnus, užnuodyjimą kraujo (pradžioja arba ir isisenejus), iszbėrimą szaszais ir kitokius visokius prietikius. Apie ligą ypacz sunkią, neatboti yra neiszmanimu. Visi, kurie kokia liga sergate, kad jus kiti daktarai butu apszaukę net už neiszgydomus, netrotykit vilties, bet kreipkitės prie manęs, asz jus iszgydysiu. Tiktai nelaukite ilgai ir nesinuodinkite su visokioms liekarstom. Teip gi nejiszkokite pagelbos pas nesuprantanczius aptiekorius, bet kreipkitės tiesiog pas mane. Nesibijok! atiek, o busi iszgydytas per seną Daktarą BRYAN.

Pasarga.

Nemeginkit gy dytis patys per save, nes tai yra pu vojinga. Užcedyk pinigus, laiką ir sveikata tuojaus jiszkodamas mano pagelbos.

PERŽIUREJIMAS UŽ DYKA.

Netrukdyk laiko mėginimais. Asz gydau greitai ir už mažą mokestį.

Sianas Daktaras Bryan,

249 East 21st Str., kampas 2nd ave.,

New York City,

KNYGOS

gaunamos „ŽVAIGŽDĖS“
Spaustuviųje.
←o→

- Basanavicius** Dr. J. Medega musų tautiškai vaistnikystai. Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 38 su 2 autorias paveiksmais 40 c.
- Lietuvizkai** Traktiszkos studijos. Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 123..... 60
- Lietuvizskos** pasakos pusl. 192 pasakų 200.....1,50
- Bernatavicius**. Pajauta Lizdeikos dukitė, arba Lietuva XIV šimt. metije. Istorizska apysaka. knyga I Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 155..... 60
- Kun. A. Burbos** Prozaizszi raszta. Labai gražios apysakėles. Naujas perspaudivas. Shenandoah, Pa. 1900 m. pusl. 156..... 80
- Dzukiszkos** dainos Trakų paviete užrašytos..... 75
- Kristijonas** Donelaitis. Raszta. Keturi meto laikai. Shenandoah, Pa. 1897 m. pusl. 134 40
- Katalikų** Bažnyčia ir mokslas pagal prof. Zahna..... 20
- Ir Jonas** Lietuvizski dainiai pradžioje XIX szmtmečio. Kliauziszkai tautiszkas periodas. Shenandoah, Pa. 1988 m. psl. 53 40
- Medega** Simano Daukanto biogrefijai. Su 14 paveiksliu, Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 128 prekė..... 1,00
- Milukas** kun. A. Rankvedis Senovizskos Istorijos pagal Fisherį T. Gazeau ir kitus. Knyga I Rytu szalys su 14 paveiksliu, Shenandoah, Pa. 1898 m. . 50
- Rankvedis** Senovizskos Istorijos. Knyga II pagal Fisherį ir kitus su paveiksliais, Shenandoah, Pa. 1898 m. prekė..... 40
- Lietuvizskas** Albumas. Dalis I. Paveiksmai istorizski vietų ir kitokių. Ir paveiksmai lietuvizskų naminių ir iszarbių. Shenandoah, Pa. 1900 m. prekė..... 50
- Neris** P. Populiarizskas rankvedis Fizikos, su iliustracijoms. Shenandoah, Pa. 1899 m. pusl. 102 prekė..... 75
- Rudzeviciūtė** M. Anima Vilis. Apysaka. Lietuvizskai vertė Jonas Montvila. Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 169 prekė..... 75
- Sienkievicius** H. Tvanas. Vertė K. A. K. dalis I. Shenandoah, Pa. 1900 m. pusl. 178..... 80
- Tvanas**. Dalis II. Shenandoah Pa. 1900 m. pusl. 194. Puikiausia apysaka lietuvizskoje kalb. 1,00
- Duonos** jieszkotojai. Lietuvizskai iszguldė V. Stagaras. Shenandoah, Pa. 1897 m. pusl. 82. 35
- Cohnid.** Valdimieras apysaka.

- Lietuvizskai iszguldė kun. A. Milukas. Shenandoah, Pa. 1901 m. prekė..... 25
- Fabriėja** kun. A. Botanika, arba taisyliu augumiais. Shenandoah, Pa. 1900 m. pusl. 166 1,00
- Valancziuszkas**. vysk. M. Žemaičių Vyskupystė. Antra laida: Shenandoah, Pa. pusl. 247 1,00
- Du** broliai. Atsitikimas isz paskutinės Turkų su Maskolais karės. Vertė A. J. J. K. 1897 m. Shenandoah, Pa. pusl. 12..... 3
- Kankinimas** Katalikų Lietuvoje abelnai ir Kražiuose. Dėl Lietuvizsko teatro. Paraszė Akmeinis. Plymouth, Pa. 1893 m. pusl. 39 prekė..... 20
- Padėjimas** Lietuvių tautos Rusų viospatystėje. Rusiszkioj kalboj prekė..... 1,00
- Stacijas** arba Kryžiaus kelias parengta kun. A. Burbos. Plymouth'o, Pa. klebono. 1897 m. prekė..... 10
- Antanukas**. Apysaka B. Pruso. Isz lenkiszkio vertė Selimas ir K. Moygio ir kun. Pabrezos laiszkai pas S. Daukantą. Shenandoah, Pa. 1897 m. prekė..... 15
- Paskutinis** Miszijs. Isz lenkiszkio Shenandoah, Pa. 1897 m. pusl. 45 prekė..... 20
- Lietuvizskos** Kanklės. Shenandoah Pa. 1897 m. prekė..... 5
- Kun. A. Toterius**. Pamokslai gerų žmonių. Shenandoah, Pa. 1900 pusl. 95 prekė..... 60
- Ant geresnės popieros..... 75
- Lietuvizskas** Albumas I laida Shenandoah, Pa. 1898 m. 50
- Albumo** II ir III laida prek. 1,00
- Abdarytas kasztuoja 1,25
- Kun. Burbos**. Prozaizszi raszta Tomas II 50c.
- Ta pati knyga ant geresnės popieros kasztuoja 60c.
- Katalikų Bažnyčia ir mokslas, antra laida kasztuoja tik 15c.
- Kun. P. Saurasnis**. Lietuvizskai angliszkas žodinelis 75c.
- Angliszkai lietuvizskas žodinelis kasztuoja 50c.
- Trumpi atsakimai ant užmetinėjiprie-z Rėligiją 20c.
- Dogmatas apie Pragira 15c.
- Paslapieziai Gyvojo Ražanczius 25
- Juokų kngetė kasztuoja 25c.
- Iszguldėmas Lioretanizskos Litanijos kasztuoja 30c.
- Istorija Szventa, Seno ir Naujo isztatimo kasztuoja 50c.

PUIKIAUSIA UZEIGA PAS

A. W. Zaliaucka ir
J. ALMONAITI.

Užlaiko geriausius gerymus, cigarus ir užkandžius, o ir visame suteikia geras rodas. Teipgi randasi

Poolte-bells del pasifink-sminimo,

116 Grand St., Brooklyn, N. Y.

Visi pas savo tautiezius!

Lietuvizska
Krautuve
visokiu siuvamu
Maszinu.

Paroduodu naujas
antru ranku siu-
vamas maszinas.

Teipgi užlaikau
visokius reikalingus
daiktus prie siuvamu

maszinių ir taisau.
Žmonės yra persitikrine apie
gerumą mano maszinių nes 20
metų kaip tuomi užsiimu.

J. Matulevicia,
256 Grand str.
BROOKLYN, N. Y.

Tikrai gryna
altoriaus Vyna

GAUSITE PAS
BARNSTON Tea Co
6 BARCLAY STR.

New York'e.
Importuoja ie rusisz-
ka arbata, kava ir vi-
soki vyna.

PALACE HALL,
HENRY GERKEN Prop.

89-93 GRAND STR., B'lyn, N. Y.
Svetainė parsamdoma dėl veselijų,
balių, koncertų ir t. t.
Gėrymai geriausi ir už pigiausia
prekę.

Mateuszcas Videika
Lietuvizskas darbo agentas.

Kas nor gauti gerą darbą, tugul
kreipiassi prie mangs.

Apart to turiu puikią didelę sale
vadinaimą, Washington Hall³ del
teatru, vestuviu, baliu ir zėip
pasilinksminimui. Apsie gėrymus
neriek nėi sakyti, nes visi žino jų
gerumą.

M. VIDEIKA
154 Clinton ave. arti Claremont av.
MASPETH, L. J.

AR ESI KURCZIUS??

Visi kurtiniai ir sunkus girdeimas dabar yra
iszgdyomi su pagelba naujų musų iszaradimų.
Tik surezialis gimė negali but isgydyti. UŽIMAI
GALVOD VEIKIAI PRASZALINAMI. Apraszik
savo ilg. Iszgeraminivimas ir rods dyktai. Gal
nauje namie iszgydyti suvisai mažais kasztais
Dr. Dalton Aural Institute, 506 LaSalle av.
Chicago, Ill.

Daktaras

isz Lietuvos!

Dr. Med. Leon Cherurg

52 ELDRIDGE Str. New York.

Tarp Canal ir Hester ulyczių,

OFISO VALANDOS:

Nuo 8 iki 10 isz ryto

Nuo 2 iki 3 po pietu

Nuo 6 iki 8 vakare

Telephone 3997 Spring.

Vyrai, neturinti gana pinigų
iszipirkti szilpkortes, ga-
li už labai pigių prekę nuvažuoti į BRE-
MA ir HAMBURGA per 8 dienas.

Raszik ar atsizauk į

Columbia Shipping Office, ce,
158 Suffolk Str.

New York, N. Y.

Jurgio Hoffmano Aptieka
103 Grand str.

Brooklyn, N. Y.

(Tik jo isleidedziamas).

Pats padarytojas ir laikytojas
trejankos ant visos Amerikos, pa-
daryta isz penkes deszimts dviejų
visokių auguoliu ir žoliu, kokios
tik randasi ant žemės. Parduoda
retalizskai, svarų už viena dolerį,
ir teipgi parduoda ketvirta dali
svaro už 25 centus už paka, ir
pardavineja laikytojams trejankos,
kiek katras reikalauja, deszimts
svarų už \$6.00.

Visados yra ant rankos, ir laikyti
pagal senovizską ir europiejiszką
madą, aptiekioj raudasi, kaip tai
herbn, žolių ir teip toliaus.

Kas tik reikalaujate virsz mi-
nėnų giduolių, galite siusti pinigūs
per Money Order, o asz jum pri-
siusiu per expresą reikalingu daik-
tu. Hoffmano Reumatizmo gy-
duolė \$2,00, tikras iszgidinimas;
Hoffmano plauczių gyduolkruo-
pės dėl kraujo, dvidezimts viena
giduolkruope į dežute už 15 centų.

Hoffmano kosulio maizimas 25
centai.

GERIAUSIA UZEIGA!
PAS
Petra Drangeli

Užlaiko geriausius trunkus, ci-
garus ir užkandžius, teipgi sutei-
kia geras rodas visokiuose reika-
luose dėl savo tautiecių.

73 Grand str. Brooklyn, N. Y.

Visi pas savo tautietij!

Ar nori uzczediti pinigų?

Jeigu nori, tai nusiduok pas

JOHN J. GORMAN'S ESTABLISHED 1857

Juk yra verta sulgyinti prekes, kures mokate ir tavora už jas gaunate su prekėmis, kurias užmokėtumete pas mus ir kur kitur. Atsilankykite pas mus, o pamatysite, kad teisybė kalbame. Mes visko laikome, kas tik prie apdaro reikalinga, ir sritoj dalij miesto pas mus rasite didžiausią yvairumą ir yra isz ko pasirinkti. Mes nepaprastai daug parduodame vyrizkų apatinių drapanų ir kitų aprėdalu, teipgi visokių naminių papuosimų ir įvairausių valgomų daiktų už labai pigias prekes. Parduodant labai daug kavos ir arbatos, nereikalaujame imti didesles prekes, o da prie kiekvieno valgomos daikto mes duodame gražias dovanas, o prie kavos ir arbatos mes du-syk tiek duodame dovanų.

Mūsų sutoras buna atduras Subatomis ir Panedelio vakarais, kuris gi vakarais uždarytas, nes mes žinome, jog mūsų darbininkai reikalauja atilsio.

Ar jus ne teip mislinate?

Užtat jei reikalaujate ką pirkti, tai ateikite ir pamėginkite, o užtikrinam, kad savo žygio nesigailėsite, o jeigu ant galo ir nieko nepirktumete, tai nieko nekenks, ir mes su Jumis kuograziausiai apsieisime ir geriausiai patarhausime.

Nepamirskite vardo bei numerio:

JOHN J. GORMAN,

229-235 Grand Str.,

Brooklyn, N. Y.

SIUTAI! SIUTAI! SIUTAI!

Geriausis visokio kaino siurčiausias matarijos, druprėkės tai daug pigesnės dyk syki pas mus, o per-

tai, naujausias mados, gerziausias pasinvimas, o kaip pas kitus. Pabandyk syki apie mus sutorą.

Skaityk! Skaityk! Skaityk!

O perskaites neužmirszk, kad jeigu pas mus užsisteliuosi siutą, tau jis tiks teip kaip aprijes dėto, kad mus kriaucziai moka dirbt gerai ir greit. Ateik, o nesigraudysi. Pas mus gausi drapanų kokių tik nori. Neužmirsz vietą ir numarą

LEWIS Bro's,

48 Grand Str.,

Brooklyn, N. Y.

S. GINSBURG,

PARDAVINETOJAS LAIKRODELIU, IR TEIP VISOKIU AUKSINIU IR SIDABRINIU DAIGTU. PATAISYMAI UŽ ŽEMIAUSIAS PREKES. TEIPGI PUIKIU AUKSINIU IR SIDABRINIU LAIKRODELIU IR LENCUGELIU. SIENINIU LAIKRODZIUI. SKAMBINAMI LAIKRODZIAI NUO 60c. AUGSZTYN.

51 Grand Street,

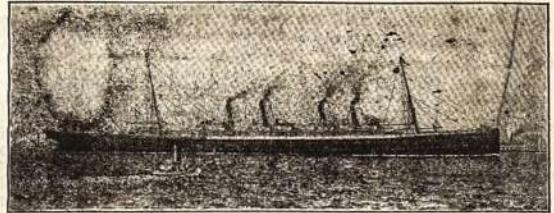
Brooklyn, N. Y.

B. SCHOFFS-BANK NG-HOUSE

uždėta 1848 meta

Name Staats-Zeltung, prie užvažlavimo ant Brooklyno tilto, New-York

Sluncziamė pinigų į visas dalis svieto pigel, saugel ir greitai

ISZDUODAME SZIPKORTES IN EUROPA IR ISZ EUROPOS.

Bankoje savo visados laikome daugybe pinigų dėl iszmainymo, kaip to: Maskolijos rublių, Vokietijos markių, Austrijos guldenų ir t. t.

DABARTINE PREKE SZIPKORCZIU:

Isz New Yorko į Bremą ant Expreso	\$35.00,	ant reguliariszko	\$31.00
„ „ „ į Hamburgą ant Expreso	\$35.00,	ant regul.	\$31.00
„ „ „ į Antverpą	\$29.00,	ir į Rotterdamą	\$29.00
Isz Bremo į New Yorką ant Expreso	\$38.50,	ant regl. i. ar.	\$36.50
„ Hamburgo „ „ „	\$39.50,	„ „	\$35.00
„ Antverpo „ „ „	\$31.00,	isz Rotterdamo	\$31.50.

Dabar sluncziam pinigų tiesiog į namus.

100 rublių už \$52.50,	50 rublių už \$26.50,	40 rublių už \$21.25
30 „ „ \$16.00	25 „ „ \$13.38	20 „ „ \$10.75
15 „ „ \$8.13	10 „ „ \$5.50	5 „ „ \$ 2.88

Dėl artesnės žinios rasyk į

Bischoffs Banking House,

2 Centre str. (Staats-Zeltung Building, York-York

Nedėlioje Banka atvira nuo 10 iki 12 val.

LIETU VISZKA APTEIKA

IR

BROOKLYNO PACZTA,

(S. S. No. 23.)

Pilna visokių aptiekoriszku tavora. Turi visokių Europiszku ir Amerikoniszku gyduoliu, kaip tai teisingiausių lietuviszką TRAJANKA ir teip visokių žoliu, szaknu — kokių ant svieto randasi ir nuo visokių ligu.

Aptiekoj visada galima szaukti daktara uz dyka.

Atsizuokantiems per gromatą aprasantiems savo ligą duoda rodas ir prisiuncze gyduoles per pacztą arba expressą. Aptiekoj galima susikalbet lietuviszkai, lenkiszka, rusiszka, vokiszka, angliszka ir visikiom kalbom, Receiptus sudedam nuo visokių daktaru Amerikoniszku ir Europiszku.

Money Orders ir registravotus gromatas galite siust isz czionais.

64 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

R. M. ULLRICH.

TELEPHONE CALL 1426 WILLIAMSBURGH.